

Türkiye ATATÜRK Dergisi

www.turkiyeataturkdergisi.com

Ekim - Kasım - Aralık 2025

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestatuturkdergisi.com

4 Atatürk'ün çocuk sevgisi...

10 Atatürk ve çocuk çabası

Eylül - Ekim - Kasım 2019/1

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestatuturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestatuturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestatuturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestatuturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestatuturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestatuturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestatuturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestatuturkdergisi.com

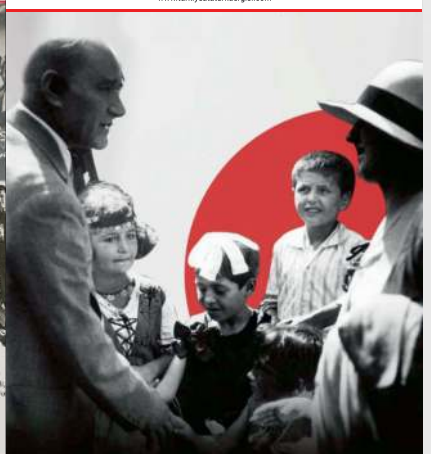
minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestatuturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestatuturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestatuturkdergisi.com

1 - 7 MART

DEPREM HAFTASI

DEPREM DEĞİL
TEDBİRSİZLİK ÖLDÜRÜR

Geçmiş Olsun Türkiye

İrade ve Fedakârlık kaynağı Atatürk

Ta bütün insanlık derin bir hüznü duymaktadır. Aradan seneler geçtikçe MİLLÎ MATEM kuvvet ve tazeliğini olduğu gibi muhafaza etmektedir. Atatürk 'te bizzat: <<İki Mustafa Kemal vardır... Biri etten, kemikten olan ki, fanidir. Öteki maneviyattan bir ruhtan teşekkül eder ki edebidir>> demiştir. Bundan yıllar evvel Onun vakur yüzü, ummanları andıran gözleri birdenbire soluverdiği gün ne kadar ağlamıştık... Fakat döktüğümüz bu göz yaşları fani Mustafa Kemal içindi. Ebedi Mustafa Kemal, bir kahramandır. Mustafa Kemal, Türk milleti esir edilmişken onu hürriyete kavuşturmak için bütün kuvvetleri şahsında toplaya bildi. Milli iradenin özü oldu... İstikbalimiz Onun varlığında hayat buldu. O, bunun için milli kahramandır. Mustafa Kemal milli varlığı, manevi varlığı bir şuur halinde belirince Türk milletini etrafına topladı, işte bu vaziyet milli birliği doğurdu. İçinde bulunduğumuz dünyanın şu karışık günlerde Atatürk'ü ebedileştiren inkılapların mahiyet ve kıymetini takdir ederken büyük kurtarıcıyı tahlil etmeye biz Türkler her millettten daha ziyade mecburuz. İtiraf etmeliyiz ki, Atatürk'ü en çok seven, fakat buna mukabil belki en az tanıyan millet biziz. Atatürk o kadar büyük, dehası o kadar derin ki, kısa zamanda o kadar çok ve çeşitli işler başarmıştır ki, onun şahsiyet ve eserini layıkıyla kavrayıp anlatmak pek güçtür. Herhangi bir yabancıya mesela bir İngiliz'e, bir Amerikalı ya, bir Fransız veya bir Hintliye Atatürk kimdir? Diye sorunuz... Eğer karşımızdaki biraz düşünmek kabiliyetinde bir insansa alacağınız cevap bizim tahlillerimizden daha etraflı ve daha doğru olacaktır. Atatürk Anafartalar dan Çanakkale'nin kurtuluşuna, Dumlupınar dan Akdeniz sahillerini gören bir askerden, emsalsiz bir kumandanandan ibaret olsa idi insanlık tarihinde yine bir benzerine tesadüf edemezdik. Çünkü o, hadiselerin yarattığı bir insan değil, bilakis hadiseleri, devirleri ve devrimleri yaratan eşsiz bir varlıktır. İnebolu'daki tarihi hitabesinde

(Dağlar delen, semalara pervaz eden, yıldızlara kadar her şeyi gören medeniyetin müvaccuhi kudret ve ulviyetinde kurunu vustayi zihniyetlerle yürümeye çalışan milletler mahvolmaya mahkumdurlar.)

Diye Atatürk, ta başlangıçtan beri milletin bütün kudret ve meziyetleri ile birlikte zaafalarını da gayet iyi gördü ve birbirini takip eden teşebbüsleriyle bu zaafaları tamamen ortadan kaldırdı. Atatürk'ün hayatı efsaneler gibi uydurulmuş harikalar değil, hakikat olmuş, hayata geçmiş ve ilelebet yaşayacak vakalarla doludur. O, büyüklüğünü şöhretini tesadüfe borçlu olmayan eşsiz bir kumandan ve ender bir devlet adamıdır. Atatürk, şevk, ümit, irade ve fedakârlık kaynağıdır. Türk Milleti büyük tehlikeler karşısında dün nasıl onun etrafında toplanmışsa bugün de manevi varlığının etrafında aynı imanla toplanmış bulunuyor. Birlik ve beraberlik andımızı bugün her zaman kinden daha kuvvetle tekrarlıyoruz. Büyük Atatürk'ün ölümünden sonra her geçen yıl bize onun meçhul bir cephesini daha öğretiyor, o sonsuz aleme göç etmiş fakat milletini öksüz bırakmamıştır.

Süleyman UFUK

TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ
ATATÜRK İLKE VE İNKİLAPLARI
TÜRK KÜLTÜRÜ TÜRK BÜYÜKLERİ ESERİDİR

YAYIN SAHİBİ
ATADAN MEDYA YAYINCILIK GURUBU
GENEL YAYIN YÖNETMENİ SORUMLU
MÜDÜRÜ
AKIN UFUK

YAZI İŞLERİ DERLEME SORUMLU MÜDÜRÜ
Arzu SAĞDIÇ
EDİTÖR
Arzu SAĞDIÇ

Abone Sorumlu MÜDÜRÜ
İSTANBUL Sena KURUKAHVECİ
ANKARA Zafer GONYA
İZMİR Murat SAĞDIÇ
BURSA Mustafa GÜRDAL
DANIŞMA KURULU
İSTANBUL Kıymet POLATKAN
ANKARA İsa AYDIN
İZMİR Hasan BOZ
BURSA Emel AKDAĞ

HALKLA İLİŞKİLER MÜDÜRÜ
Süleyman Ufuk

Grafik Sayfa Tasarım
Pınar KAYADİBİ

WEB Tasarım Site Dizayn
Bora BEKAR

MALİ MÜŞAVİR
Kemal ÇAKAR

REKLAM GRUP BAŞKANI
Ufuk TURGUT

GENEL MERKEZ YÖNETİM YERİ
Kireç burnu Mahallesi Aykut barka Cad.25/2
Sarıyer İSTANBUL
Tel. 0212 223 1881

Basıldığı Yer: ERS Matbaacılık
Yeşilçe Mah. Durgun Sok. No:13
Kağıthane / İSTANBUL
Tel: 0212 281 81 56

Yayın Türü: 3 Ayda1 Yayımlanır
Abone Bedeli: 6 ay 2000 TL yıllık 3000TL
HEDİYE POSTER TAKVİM
50 x70 Atatürk portresi 1 yıllık abonelik 1600 TL
Kitap İlaveli 4000 TL
Çeyrek Sayfa Reklam 7000TL+KDV Tam sayfa
Sayı Başı 13000TL + KDV
Ön iç kapak ve Arka Kapak içleri Arka kapak
Reklam ve İlanlar ve
Benzeri Gibi hususi istekler Baskı ve grafik
Çalışmaları pazarlığa tabidir.

DERGİMİZDE YAYINLATMAK İSTEDİĞİNİZ ŞİİR
VE YAZILARINIZ İÇİN

info@turkiyeataturkdergisi.com

WhatsApp Hattı: 0541 231 81 23

turkiyeataturkdergisi

Ofis adres değişikliklerinizi bize bildirmenizi rica ediyoruz.

Dergimiz T.C Yasalarına uygun olarak yayımlanır. Devlet kütüphanelerimize ve Köy İlköğretim okullarına ücretsizdir
Yayın İçeriğinde Hiç bir şekilde Siyaset Siyasi yazı kurum ve kişilere Hakaret yapılamaz
Örf Adet Ve Geleneklerimize uygun olarak Hiç Bir Kuruma Bağlı Olmayı Müstakil olarak yayımlanır Yayınlanan yazılardan İmza sahipleri mesuldür. Yayımlanan yazılar Kaynak gösterilmeden iktibas edilemez.
TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ

Atatürk'ün Hayatı Mustafa Kemal Atatürk (1881-1938)

Türkiye Cumhuriyeti'nin Kurucusu ve İlk Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk, 1881 yılında Selanik'te, Kocakasım Mahallesi'ndeki pembe evde dünyaya geldi. Babası Ali Rıza Efendi, annesi Zübeyde Hanım'dı. Baba tarafından

dedesi Hafız Ahmet Efendi, Konya ve Aydın'dan Makedonya'ya göç eden Kocacık Yörüklerindendi. Annesi ise Langaza kasabasına yerleşmiş köklü bir Türk ailesinin kızıdır. Atatürk'ün beş kardeşinden yalnızca Makbule Hanım uzun ömürlü olmuş, 1956'ya kadar yaşamıştır.

İlk eğitimine mahalle mektebinde başlayan Mustafa Kemal, ardından Şemsi Efendi Mektebi'ne geçti. Küçük yaşta babasını kaybetti. Bir süre dayısının yanında Rapla Çiftliği'nde kaldı, ardından Selanik'e dönerek öğrenimine devam etti. 1893'te girdiği Askeri Rüştiye'de, Matematik öğretmeni Mustafa Bey ona "Kemal" adını ekleyerek Mustafa Kemal adını verdi. Manastır Askeri İdadisi ve ardından İstanbul Harp Okulu'nu başarıyla tamamladı. 1905'te Harp Akademisi'nden yüzbaşı rütbesiyle mezun oldu.

Askerlik Hayatı ve Çanakkale Destanı

1905-1907 yıllarında Şam'da görev yapan Mustafa Kemal, ardından Manastır'daki III. Ordu'ya atandı. 1911'de İtalyanlara karşı Trablusgarp'ta kahramanca mücadele etti. Balkan Savaşları'nda Edirne'nin geri alınmasında önemli rol oynadı. 1914'te başlayan I. Dünya Savaşı'nda ise tarih sahnesinde en büyük başarısını gösterdi.

Çanakkale Cephesi'nde 19. Tümen Komutanı olarak görev yapan Mustafa Kemal, 18 Mart 1915'te "Çanakkale geçilmez!" dedirtti. 25 Nisan'da Arıburnu'nda, 9-10 Ağustos'ta Anafartalar'da, 21 Ağustos'ta ise II. Anafartalar Zaferi'nde gösterdiği üstün komuta yeteneği, savaşın kaderini değiştirdi. "Ben size taarruzu değil, ölmeyi emrediyorum" sözü, Türk milletinin hafızasına kazındı.

1916'da generalliğe yükselen Mustafa Kemal, Muş ve Bitlis'i düşman işgalinden kurtardı. 1917'de Almanya'ya giderek cephe incelemelerinde bulundu, sağlık sorunları nedeniyle bir süre tedavi gördü. 1918'de 7. Ordu Komutanı olarak Halep'te İngilizlere karşı başarılı savunmalar yaptı. Mondros Mütarekesi'nden sonra 13 Kasım 1918'de İstanbul'a döndü.

Milli Mücadele ve Cumhuriyetin Kuruluşu

19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıkarak Milli Mücadele'yi başlattı.

Amasya Genelgesi ile milletin bağımsızlığını yine milletin azim ve kararıyla kazanacağını ilan etti. Erzurum ve Sivas kongreleriyle bağımsızlık yolunda önemli adımlar atıldı. 23 Nisan 1920'de Ankara'da Türkiye Büyük Millet Meclisi açıldı.

Kurtuluş Savaşı süresince İnönü, Sakarya ve Büyük Taarruz zaferleri kazanıldı. 9 Eylül 1922'de Türk ordusu İzmir'e girerek işgale son verdi. 24 Temmuz 1923'te imzalanan Lozan Antlaşması ile yeni Türk devletinin bağımsızlığı tüm dünyaya kabul ettirildi. 29 Ekim 1923'te Cumhuriyet ilan edildi ve Mustafa Kemal Atatürk, oybirliğiyle ilk Cumhurbaşkanı seçildi.

Atatürk Devrimleri

Atatürk, "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" ve "Yurtta sulh, cihanda sulh" ilkeleri doğrultusunda çağdaş bir Türkiye inşa etmek için devrimler gerçekleştirdi.

- **Siyasi Devrimler:** Saltanatın kaldırılması, Cumhuriyetin ilanı, halifeliğin kaldırılması.

- **Toplumsal Devrimler:** Kadınlara eşit haklar, kıyafet inkılabı, soyadı kanunu, tekke ve zaviyelerin kapatılması.

- **Hukuk Devrimi:** Medeni Kanun'un kabulüyle laik hukuk düzenine geçiş.

- **Eğitim ve Kültür Devrimleri:** Harf Devrimi, Türk Dil ve Tarih Kurumlarının kurulması, üniversite reformu.

- **Ekonomi Devrimleri:** Tarım, sanayi ve ulaşım alanında kalkınma hamleleri.

Özel Yaşamı ve Son Yılları

Atatürk, 1923'te Latife Hanım'la evlendi, ancak evlilik 1925'te sona erdi. Çocukları çok seven Atatürk, birçok manevi evlat edindi. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, dans etmeyi, ata binmeyi, yüzmeyi ve zeybek oynamayı çok severdi. Doğaya olan sevgisiyle Atatürk Orman Çiftliği'ni kurdu.

10 Kasım 1938'de, İstanbul Dolmabahçe Sarayı'nda saat 09.05'te hayata gözlerini yumdu. Cenazesi, 1953 yılında Anıtkabir'e defnedildi.

ATATÜRK İLKELERİ

I. Temel İlkeler

1. Cumhuriyetçilik

Cumhuriyet, Türk milletine en uygun yönetim biçimidir. Demokrasiye dayalıdır, fazilettir. Devlet ve hükümet doğrudan milletin kendi iradesinden doğmuştur.

2. Milliyetçilik

Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran halka "Türk Milleti" denir. Tüm yurttaşlar aynı milletin evlatlarıdır. Cumhuriyetin temeli Türk toplumdur ve kültürle güçlenir.

3. Halkçılık

Millet, kendi geleceğine bizzat sahip çıkar. Halkçılık, sınıf ayrımı yerine meslek esasına dayanan, çalışmaya ve hukuka bağlı bir toplum düzenidir.

4. Devletçilik

Özel girişim esastır ancak milletin ihtiyaçlarını karşılamak için devlet ekonomiye yön verir. Piyasalar tamamen serbest olamaz, gerektiğinde düzenlenir.

5. Laiklik

Din ve devlet işleri ayrıdır. Laiklik, din özgürlüğünü güvence altına alır. Gerçek dindarlığın gelişmesine de ortam hazırlar.

6. Devrimcilik

Devrimlerin amacı, halkı çağdaş ve uygar bir toplum haline getirmektir. Türkiye, büyük bir devrimle eski çağdan yeni bir çağa taşınmıştır.

I. Bütünleyici İlkeler

1. Millî Egemenlik

Yeni Türkiye'nin temeli milletin kayıtsız şartsız egemenliğidir. Özgürlük, eşitlik ve adalet ancak millî egemenlikle korunur.

2. Millî Bağımsızlık

Bağımsızlık, siyasal, ekonomik, adlî, askerî ve kültürel tüm alanlarda tam özgürlüktür. Türk milletinin bağımsızlığı kutsaldır.

3. Millî Birlik ve Beraberlik

Millet bir bütündür, fertlerle ayrılmaz. Millî şuur ve birlik, varlığın temelidir. Dağınık milletler kolayca esir olur.

4. Yurtta Barış, Dünyada Barış

Türkiye'nin en önemli hedeflerinden biri yurtta ve dünyada barış içinde yaşamaktır. Barış, milletlerin mutluluğuna ve refahına hizmet eder.

5. Çağdaşlaşma

Amaç, milleti kısa sürede medeni, mutlu ve müreffeh kılmaktır. Batı uygarlığı taklit için değil, uygun yönleri benimsenerek alınır.

6. Bilimsellik ve Akılcılık

En gerçek yol gösterici bilimdir. Türk milletinin ilerlemesinde meşale bilim ve akıldır. İnsan, akıl ve mantıkla hareket etmelidir.

7. İnsan ve İnsanlık Sevgisi

İnsanları mutlu etmenin yolu, onları birbirine sevdirmek ve dayanışmayı artırmaktır. Türkiye'nin düşmanı yoktur; yalnızca insanlığın düşmanı olanlara karşıdır.

4. Yurtta Barış, Dünyada Barış

Türkiye'nin en önemli hedeflerinden biri yurtta ve dünyada barış içinde yaşamaktır. Barış, milletlerin mutluluğuna ve refahına hizmet eder.

5. Çağdaşlaşma

Amaç, milleti kısa sürede medeni, mutlu ve müreffeh kılmaktır. Batı uygarlığı taklit için değil, uygun yönleri benimsenerek alınır.

6. Bilimsellik ve Akılcılık

En gerçek yol gösterici bilimdir. Türk milletinin ilerlemesinde meşale bilim ve akıldır. İnsan, akıl ve mantıkla hareket etmelidir.

7. İnsan ve İnsanlık Sevgisi

İnsanları mutlu etmenin yolu, onları birbirine sevdirmek ve dayanışmayı artırmaktır. Türkiye'nin düşmanı yoktur; yalnızca insanlığın düşmanı olanlara karşıdır.

ATATÜRK'ÜN ASKERÎ KİŞİLİĞİ

Türk milletinin bağımsızlık yolunda verdiği mücadele, tarihin en büyük kahramanlık destanlarından biridir. Bu destanın başkahramanı Mustafa Kemal Atatürk, yalnızca bir devlet

adamı değil; aynı zamanda askerî dehası, disiplin anlayışı ve liderlik vasıflarıyla dünya tarihine damga vurmuş eşsiz bir komutandır. 1881'de Selanik'te dünyaya gelen Mustafa Kemal, daha çocukluk yıllarında disiplinli, çalışkan ve kararlı bir kişilik sergilemiştir. Matematiğe olan ilgisi, onun mantıklı ve sistemli düşünce alışkanlığını geliştirmiş, askerlik mesleğine yönelmesinde önemli bir rol oynamıştır. Manastır Askerî İdadisi ve ardından Harp Okulu'nda aldığı eğitim, gelecekteki komutanlık becerilerinin temellerini atmıştır.

Atatürk'ün askerî kişiliğinin en belirgin özelliği, disiplin ve liderlik anlayışıdır. O, savaş alanında sadece emir veren bir komutan değil, aynı zamanda askerlerinin moral ve motivasyonunu gözetken bir liderdir. Zor koşullarda bile sarsılmaz bir irade ortaya koyarak etrafındaki askerlere güven vermiştir. Onun için disiplin, ordunun en büyük gücüdür. Bu anlayış, askerleriyle arasında güçlü bir bağ kurulmasını sağlamış, onu sevilen ve saygı duyulan bir komutan haline getirmiştir.

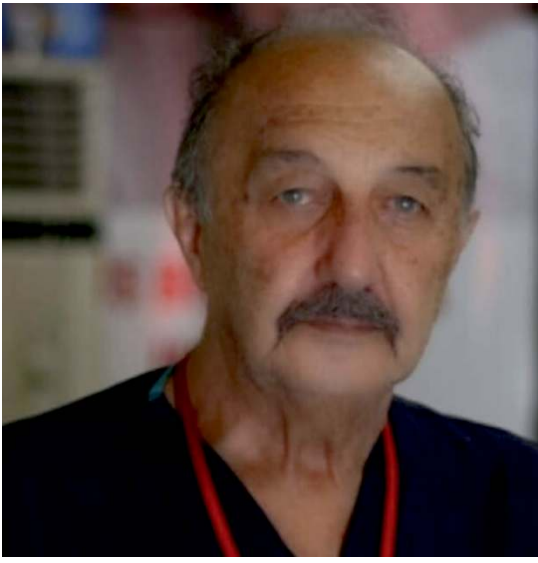
1915 Çanakkale Savaşı, Atatürk'ün askerî dehasını tüm dünyaya tanıtmıştır. 19. Tümen Komutanı olarak görev yaptığı cephede aldığı stratejik kararlar, savaşın seyrini değiştirmiştir. Conkbayırı'nda söylediği "Ben size taarruzu değil, ölmeyi emrediyorum." sözleri, bir milletin direniş azmini ve bağımsızlık iradesini simgelemiştir. Anafartalar'da kazanılan zafer ise Türk ordusunun moralini yükseltmiş, milletin yeniden ayağa kalkmasına vesile olmuştur. Çanakkale, Mustafa Kemal'i yalnızca Türk milletine değil, tüm dünyaya büyük bir komutan olarak tanıtmıştır.

Birinci Dünya Savaşı sonrasında Osmanlı Devleti işgal altına girdiğinde, Mustafa Kemal Paşa milletin bağımsızlık inancını yeniden

canlandırmıştır. Sakarya Meydan Muharebesi'nde ortaya koyduğu ileri görüşlü savunma anlayışı, Türk ordusunun başarısında belirleyici olmuştur. Büyük Taarruz'daki kesin kararlılığı ise düşmanın topraklardan atılmasını sağlamış, bağımsızlık mücadelesi zaferle sonuçlanmıştır. Böylece Atatürk, yalnızca bir asker değil, aynı zamanda milletini özgürlüğe kavuşturan bir halk önderi olduğunu kanıtlamıştır.

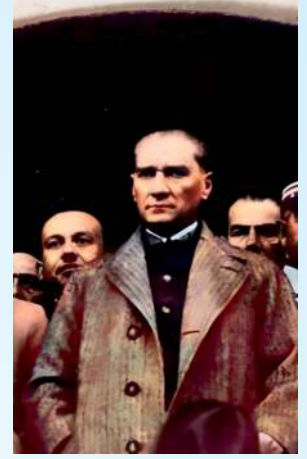
Onun askerî kişiliğinde en dikkat çekici özellikler cesareti, stratejik düşünme yeteneği, disipline olan bağlılığı ve vatan sevgisidir. Askerleriyle kurduğu yakın bağ, onları zafere inandıran en güçlü unsurlardan biri olmuştur. Atatürk için vatan, her şeyin üzerinde tutulması gereken en kutsal değerdi.

Sonuç olarak Atatürk, askerî kişiliğiyle yalnızca Türk milletinin değil, bütün dünyanın saygısını kazanmış bir liderdir. Onun cesareti, ileri görüşlülüğü ve stratejik dehası, Türk milletine bağımsızlığını kazandırmış; aynı zamanda çağdaş bir devletin temellerini atmıştır. Bugün onun askerî mirası, Türk Silahlı Kuvvetleri için yol gösterici olmaya devam etmekte ve milletimizin gurur kaynağı olarak yaşamaktadır.

DÜŞÜNCE ADAMI MUSTAFA KEMAL

Atatürk yalnızca büyük bir asker ve devlet adamı değil, aynı zamanda güçlü bir düşünce adamıdır.

Onun devrimleri, uzun ve derin bir analiz sürecinin, okuma tutkusunun ve düşünsel birikimin ürünüdür. Kendi sözleriyle, “kumandanlar astlarından yüksek ve âlim olmalıdırlar.”

Atatürk için bir liderin en önemli özelliklerinden biri, geniş bir kültür ve düşünce derinliğine sahip olmasıdır.

Okuma tutkusu, Atatürk’ün düşünce dünyasının en önemli kaynağıdır. Çocukluk yıllarından itibaren başlayan bu merakı, ömrünün sonuna kadar sürmüştür. Ancak onun okuma alışkanlığı, yalnızca kitapları tüketmekten ibaret değildi. Atatürk, okuduklarını değerlendirir, daha önce öğrendikleriyle birleştirir ve senteze ulaştırarak gerçek bir düşünür gibi zihnini eğitirdi. Bu yönüyle bilgiyi sadece öğrenen değil, aynı zamanda dönüştüren ve uygulayan bir liderdi.

Atatürk için bilim en büyük yol göstericiydi. Bilimin ışığında düşünen, araştıran, sentez yapan ve bunları hayata geçiren bir fikir adamıydı. Bu özelliği sayesinde yalnızca güçlü bir komutan değil, aynı zamanda ileri görüşlü bir devlet adamı, devrimci bir lider ve milletine yol gösteren bir önder olmuştur. Türk devriminin başarıya ulaşması ve uluslararası bir etki yaratması, onun düşünce gücünün eseridir.

Düşüncenin toplumsal hayatta en büyük güç olduğunu her fırsatta vurgulayan Atatürk, gençliğe seslenirken ülkenin geri kalmışlığını yanlış düşünce biçimlerine bağlamıştır.

Ona göre yalnızca savaşmayı önemseyip bilim, sanat ve teknolojiye değer vermeyen toplumların ilerlemesi mümkün değildir. Bu yüzden aydınlarla halk arasındaki düşünce farkının kapatılması gerektiğini savunmuş, batı taklitçiliğine düşmeden kendi tarih ve geleneklerimizden güç alarak çağdaşlaşmanın önemini belirtmiştir.

Mustafa Kemal Atatürk, düşünceyi sezişten inanca, inançtan da hayata yön veren bir güç olarak görmüştür. Onun için düşünce yalnızca bireysel değil, toplumsal bir rehberdir. Bu yönüyle Atatürk, fikir ve düşünceyi her şeyin temeline koyan, çağını aşan bir liderdir.

ATATÜRK'ÜN KİTAP SEVGİSİ

Mustafa Kemal Atatürk, yaşamı boyunca okumayı ve öğrenmeyi hayatının merkezine koymuş bir liderdi.

Onun için kitap yalnızca bir bilgi kaynağı değil, aynı zamanda düşünce ufkunu açan, yeniliklere yön veren, geleceğe ışık tutan bir araçtı. Çalışma odası ve kütüphanesi dışında, akşam sofraları da adeta bir derslik gibiydi. Sofrasında kara tahta, sözlükler, ansiklopediler, broşürler ve yeni aldığı kitaplar her zaman bulunurdu. Yemekler çoğu zaman bu entelektüel ortamda gerçekleşir, konular tarih, siyaset, bilim ve sanat çerçevesinde tartışılırdı.

Onun okuma tutkusunu, yalnızca sıradan bir merak değildi; hayatının her anını dolduran bir ihtiyaçtı. Yakınlarının anlattığına göre, bazen günlerce kitaplardan başını kaldırmaz, gözleri yorulmasına rağmen okumaya devam ederdi. İki gün iki gece aralıksız okuduğu zamanlar olmuş, kısa bir dinlenme dışında hiçbir şeyle ilgilenmemişti. Gözleri yorgunluktan kızardığında ince tülbentlerle rahatlamaya çalışır, ardından yeniden okumaya başlardı. Atatürk için bilgi edinmek, soluk almak kadar önemliydi.

Çalışma disiplini de aynı derecede dikkat çekiciydi. Bir konuya odaklandığında yemek yemeyi, uyumayı unuttur; saatlerce, hatta günlerce ara vermeden çalışırdı. 1937'de TBMM'de okunacak devlet programını hazırlarken tam kırk bir saat boyunca kesintisiz çalışması, onun azmini ve sorumluluk duygusunu gösteren en çarpıcı örneklerden biridir. Özellikle eğitim ve kültür alanlarına büyük önem verir, Doğu Anadolu'da kurulması planlanan Doğu Üniversitesi için büyük bir titizlikle hazırlık yapardı.

Atatürk'ün en değer verdiği armağan ise kitaptı. Çeşitli vesilelerle kendisine pek çok hediye sunulmasına rağmen, yeni bir kitap aldığı anda mutluluğu gözlerinden okunurdu.

Milli Eğitim Bakanı'nın yılbaşı hediyesi olarak getirdiği birkaç kitabı, diğer tüm hediyelerden üstün tutmuş ve "Keşke diğerleri de böyle hediyeler getirse" sözleriyle kitap sevgisini dile getirmişti. Yurt dışından da pek çok kitap getiren Atatürk'ün yaklaşık beş bin kitabı vardı ve bunların çoğunu okumuştur.

Onun için okumak yalnızca bilgi edinmek değildi. Okuduklarını değerlendirir, sentezler, kendi fikirleriyle birleştirir ve uygulamaya geçirirdi. Bu yönüyle kitap sevgisi, onun düşünce gücünü besleyen en önemli kaynak oldu. Atatürk, yalnızca askerî ve siyasî dehasıyla değil, aynı zamanda öğrenmeye olan bitmeyen tutkusunu ve okuma sevgisiyle de çağının ötesine geçen bir liderdi.

Atatürk, dolu dolu bir ömrü kitaplarla geçirdi; düşüncelerini, devrimlerini ve ideallerini bu bilgi birikimi üzerine inşa etti. Onun kitaplara olan sevgisi, yalnızca bir liderin kişisel merakı değil, aynı zamanda milletine çağdaş bir yol açmasının en güçlü dayanağıydı.

Atilla BAĞCI

Gayrimenkul Müşaviri

Akyaka

“YURTTA BARIŞ, CİHANDA BARIŞ”

Atatürk'ün dış politika anlayışı net ve kararlıydı: Devletin güvenliği ve bağımsızlığı her şeyin üstündeydi. Milli Misak sınırlarının ötesinde

toprak iddiası yoktu ve “Yurtta barış, cihanda barış” ilkesini benimsiyordu. İyi niyete dayalı bir statüko politikası izlemeye, tarih mirası düşmanlıklarını unutarak dostluklar kurmaya önem veriyordu. İngiltere, Fransa ve Amerika ile yakınlaşmayı ülke menfaatine uygun buluyordu.

1925–1938 yılları arasında Dışişleri Bakanı Tefik Rüşdü Aras idi. Tefik Rüşdü, Türkiye'nin uluslararası toplantılarda temsilinde aktif rol aldı, dostluk anlaşmaları imzaladı ve Atatürk ile İsmet İnönü'nün farklı direktiflerini dengelemeyi başardı. Atatürk ise hiç yurt dışına çıkmamış, fakat birçok yabancı lideri Türkiye'de ağırlamıştı.

Cumhuriyetin ilk ciddi uluslararası sorunu Musul meselesiydi. Türkiye ile İngiltere arasında başlayan görüşmeler ve Milletler Cemiyeti tahkiki sonucunda, Musul İngiliz mandasına verildi. Türkiye bu kararı tam olarak kabul etmese de 5 Haziran 1926'da anlaşma sağlandı.

Avrupa'da barışı güçlendiren Locarno Paketi ve Kellogg-Briand Paketi gibi girişimler, Türkiye'yi de uluslararası işbirliğine yakınlaştırdı. Türkiye, 2 Ağustos 1932'de Milletler Cemiyetine kabul edildi. Balkanlar'da, Yunanistan, Bulgaristan ve diğer komşularla dostane ilişkiler kuruldu; 1934'te Balkan Paketi imzalandı.

İtalya ile ilişkilerde ise Atatürk barışçı bir politika izledi. Mussolini'nin Habeşistan seferi ve Akdeniz'deki saldırgan tutumu, Türkiye ile İtalya arasındaki ticareti etkiledi ancak diplomasi sayesinde gerginlikler azaltıldı.

Türkiye, Nyon Konferansında İngiltere ve Fransa ile işbirliği yaptı.

Doğu komşularıyla da barışçı ilişkiler kuruldu:

- 1921'de Afganistan ile dostluk paketi imzalandı.
- İran sınır sorunları 1926 ve 1928 protokolleriyle çözüldü.
- Irak ile diplomatik ilişkiler geliştirildi ve 1937'de Sadabat Paketi imzalandı.

Lozan'dan sonra Boğazlar'ın silahsız statüsü Türkiye için risk oluşturmuyordu. 1936'da Türkiye, Boğazlar'daki statünün değiştirilmesini talep etti ve konferansla sorun kısa sürede çözüldü.

Hatay meselesinde diplomasi ve gerektiğinde askeri hazırlık bir arada kullanıldı. 1938'de Hatay Türkiye'ye katıldı; Tayfur Sökmen Cumhurbaşkanı, Abdurrahman Melek Başbakan oldu.

Atatürk'ün dış politikası, barışçı, dengeli ve akılcı bir yaklaşımı temsil ediyordu; amaç, Türkiye'yi güvenli bir konumda tutarken uluslararası ilişkilerde saygın bir rol oynamaktı.

ATATÜRK'ÜN ÇOCUKLUK VE GENÇLİK YILLARININ FİKİR DÜNYASINA ETKİLERİ

Mustafa Kemal Atatürk'ün "Türklük" konusundaki görüşü, yalnızca bir milletin kimliğini yüceltme gayesiyle değil, aynı zamanda tarihî bir yanlışlığı düzeltme ihtiyacından doğmuştur.

O dönemde bazı Türk aydınları, başka milletleri çeşitli sebeplerle üstün görerek kendi uluslarını aşağıda kabul ediyor, dolayısıyla da özgüvenlerini yitiriyorlardı. Atatürk, bu anlayışın kökten yanlış olduğunu belirtmiş, Türklüğün asaletini ve değerini tanımanın ve tanıtmanın bir ülkü olarak benimsenmesi gerektiğini ifade etmiştir.

Bu düşünce, onun tüm yaşamı boyunca bir ilke haline gelmiş ve Türk milletine güven aşılmasının temel dayanağı olmuştur.

Selanik ve Çocukluk Ortamı

Atatürk, 1881'de Selanik'te doğmuş, çocukluk ve gençliğinin önemli bir kısmını Makedonya'da geçirmiştir. Selanik, çok uluslu yapısı, çeşitli din ve mezheplerden insanların bir arada yaşaması, aynı zamanda ticaret merkezi olması sayesinde Batı'ya açık bir şehir hüviyeti taşımaktaydı. Bu çeşitlilik, Mustafa Kemal'in genç yaşta farklı fikirlerle tanışmasına zemin hazırlamıştır. Şehirdeki kültürel ve sosyal ortam, ona hem Osmanlı İmparatorluğu'nun zayıflayan yönlerini hem de Batı uygarlığının dinamizmini gösteren canlı bir laboratuvar niteliği taşımıştır.

Balkanların Etkisi

Atatürk'ün fikir dünyasını etkileyen en önemli unsurlardan biri de Balkanların içinden geçtiği çalkantılı süreçtir. Osmanlı Devleti, XVII. yüzyıldan itibaren gerileme sürecine girmiş, özellikle Balkan toprakları sürekli elden çıkmıştır. Bir zamanlar "Evladı Fatihan" yani fatihlerin çocukları olarak gururla yaşayan Türkler, yüzyıllar süren savaşlar sonucunda büyük kayıplar vermiştir. XIX. yüzyılın sonlarına gelindiğinde Balkanlar, Osmanlı Devleti'nin en zayıf halkası haline gelmiştir.

Bölgedeki birçok devlet, Osmanlı topraklarında hak iddia ediyor; Rusya, Avusturya-Macaristan, Yunanistan, Bulgaristan ve Sırbistan, farklı yollarla Osmanlı'nın mirasını paylaşmaya çalışıyordu. Bu ülkelerin yanında Osmanlı ile doğrudan sınırı olmayan devletler bile Balkanlar'da küçük devletçikler kurdurma amacıyla ayrılıkçı hareketleri destekliyordu.

Rum, Bulgar ve Sırp çeteleri dağlarda serbestçe dolaşırken, Türkler kaybettikleri topraklardan geri çekilmenin acısını yaşıyorlardı. Bu ortam, Balkan halklarının sürekli korku ve belirsizlik içinde yaşamasına neden oluyordu.

Mustafa Kemal işte böyle bir atmosferde, Balkanlardaki mücadelelerin gölgesinde büyümüştür. Bu koşullar onun zihninde erken yaşlardan itibaren, "devlet neden bu hale düştü?" ve "kurtuluş nasıl mümkün olur?" sorularını doğurmuştur.

Fikir Akımlarıyla Tanışması

Selanik'in Batı'ya açık yapısı, Mustafa Kemal'in genç yaşta farklı fikir akımlarıyla karşılaşmasına imkân sağlamıştır. Bu şehirde milliyetçilik, özgürlük, eşitlik, bağımsızlık gibi kavramlar sürekli tartışılıyor, farklı etnik gruplar kendi bağımsızlık hareketlerini örgütleyordu. Mustafa Kemal, Osmanlı Devleti'ni sarsan bu fikir hareketlerini yakından gözlemlemiş, bir yandan imparatorluğun dağılma sürecini anlamaya çalışırken diğer yandan da Türk milletinin geleceği için yeni bir yol arayışına girmiştir.

1897 Türk-Yunan Savaşı'nın Etkisi

Mustafa Kemal'in gençlik yıllarında yaşadığı en önemli olaylardan biri de 1897 Türk-Yunan Savaşı'dır. O sırada Manastır Askerî İdadisi'nde öğrenciydi ve savaşın gelişmelerini yakından takip etti. Osmanlı ordusunun savaşta yaşadığı zorluklar, onun zihninde devletin askerî ve idarî yapısının ne kadar ivedilikle yenilenmesi gerektiği fikrini pekiştirdi. Bu dönemden itibaren Mustafa Kemal, yalnızca askerî başarıyla değil, aynı zamanda millî bilincin yeniden inşasıyla kurtuluşun mümkün olabileceğini düşünmeye başlamıştır.

ÇANAKKALE VE CONK BAYIRI SAVAŞLARI

Birinci Dünya Savaşı sırasında Osmanlı Devleti, 1915 yılında Çanakkale Boğazı'nı savunmak için büyük bir mücadele verdi. Çanakkale Savaşları, Türk milletinin direniş ruhunu, stratejik dehasını ve fedakârlığını gösterdiği önemli bir

Bu savaşlar, yalnızca askeri bir mücadele değil, aynı zamanda ulusal bağımsızlık ve vatan savunması açısından bir simge olmuştur.

Çanakkale Savaşları'nın Önemi:

İtilaf Devletleri (İngiltere ve Fransa başta olmak üzere), Osmanlı İmparatorluğu'nu savaş dışı bırakmak ve Rusya'ya güvenli bir deniz yolu açmak amacıyla Çanakkale Boğazı'nı geçmeyi planlamışlardı. Boğazı kontrol altına alarak İstanbul'u ele geçirmeyi ve Osmanlı'yı savaştan çekilmeye zorlamayı hedefliyorlardı. Ancak Osmanlı ordusu, büyük bir strateji ve kahramanlık örneği göstererek bu saldırılara karşı koydu.

Savaşın Başlaması:

18 Mart 1915'te İtilaf Devletleri, boğazı geçmek için deniz harekâtına başladı. Ancak Osmanlı topçuları ve mayınlar, düşman donanmasını ağır kayıplar verdirerek geri püskürttü. Bu deniz başarısızlığı, kara harekâtını zorunlu kıldı ve Gelibolu Yarımadası'na çıkarma yapıldı.

Conk Bayırı (Gallipoli) ve Kara Savaşları:

25 Nisan 1915'te başlayan kara harekâtı, Conk Bayırı başta olmak üzere birçok noktada yoğun çatışmalarla devam etti. Conk Bayırı, savaşın en kritik noktalarından biriydi; zira düşman, İstanbul yolunu açmak için burayı ele geçirmek istiyordu.

Türk tarafında savaşın komutanlığı Mustafa Kemal'e verilmişti. Mustafa Kemal'in "Ben size taarruzu değil, ölmeyi emrediyorum" sözü, askerlerin moralini yükselten ve direnişi güçlendiren en önemli unsurlardan biri oldu.

Conk Bayırı'nda Türk askerleri, üstün bir cesaret ve disiplinle düşman saldırılarını durdurdu. Savaş, yoğun topçu atışları, siper çatışmaları ve el ele mücadelelerle sürdü.

Stratejik Önemi ve Sonuçlar:

Çanakkale ve Conk Bayırı Savaşları, İtilaf Devletleri açısından büyük bir yenilgiyle sonuçlandı. Bu savaşlar sayesinde Osmanlı, İstanbul'un düşmesini önledi ve savaşta önemli bir denge sağladı. Ayrıca bu başarı, Türk milletine moral ve özgüven kazandırdı; Mustafa Kemal'in önderliğinde Türk ulusal bilincinin uyanmasına zemin hazırladı.

Savaşın sonunda yaklaşık 250 bin Türk askeri ve sivil kayıp vermiştir. İtilaf Devletleri de büyük kayıplar yaşamış, Gelibolu Yarımadası'ndan çekilmek zorunda kalmıştır. Conk Bayırı başta olmak üzere tüm cephelerdeki başarı, Türk askeri tarihinin en önemli zaferlerinden biri olarak kabul edilir.

Kahramanlık ve Anma:

Çanakkale ve Conk Bayırı Savaşları, Türk milletinin vatan sevgisi ve bağımsızlık mücadelesinin sembolüdür. Her yıl 18 Mart'ta Çanakkale Zaferi ve Şehitleri Anma Günü olarak anılır. Bu savaşlar, Türk tarihinin gurur kaynaklarından biridir ve dünya savaş tarihinde de eşine az rastlanır bir savunma örneği olarak yer alır.

İST TEKNOLOJİ Bilgisayar ve Güvenlik Sistemleri Ltd.Şti
kurulduğu günden bu yana BİLİŞİM , TEKNOLOJİ , ELEKTRİK ve ELEKTRONİK
olarak güvenlik sektörünü bir çatı altında toplamıştır

◆ CCTV Kamera Sistemleri

◆ Hırsız Alarm Sistemleri

◆ Personel Takip Sistemleri

◆ Yazılım Program

MOBİL 7/24 : 0507 343 96 77

ATATÜRK VE TARİH ANLAYIŞI

Mustafa Kemal Atatürk, tarihe ve özellikle Türk tarihine büyük önem vermiştir.

Onun tarih anlayışının ne kadar derin ve samimi olduğunu anlamak için 1933 yılında söylediği şu sözler örnek verilebilir:

"Ben fani bir insanım, bir gün öleceğim; ama Türk Ulusu'nun gerçek tarihini öğrenmeye ve öğretmeye üstün yeteneklerimle hizmet ediyorum. Bu nedenle kendimden geçiyor, bazen unutuyor ve sizi yoruyorum, affedin."

Bu sözler, Atatürk'ün Türk milletine yönelik hislerinin ve tarih bilincinin samimiyetini ortaya koyar. Atatürk için tarih, yalnızca geçmişin kaydı değil, milletin geleceğe güvenle yürüyebilmesi için bir rehberdir. Onun tarih anlayışı, bir vasiyet niteliğindedir; bir ulusun köklerini bilmeden, geleceğe sağlam adımlarla yürüyemeyeceğini vurgular.

Atatürk Öncesi Tarih Anlayışı

Atatürk'ten önce Türk tarihine bakıldığında, genellikle milli bir tarih anlayışının olmadığı görülür. Osmanlı döneminde yazılan tarih kitapları, genellikle devlet merkezli ve destan, efsane gibi unsurların hâkim olduğu eserlerdir. Örneğin, 15. yüzyıla kadar uzanan Osmanlı tarihleri, çoğunlukla "Tevarih-i Âl-i Osman" veya "Tarih-i Osmaniye" gibi adlarla anılır. Bu eserler, tarihsel gerçekleri içermekle birlikte, yer yer efsane ve hikâyelerle de doludur.

Örneğin Osman Gazi'nin hayatıyla ilgili pek çok bilgi, belgelerden ziyade efsanelere dayanmaktadır; Nuh Peygamber'den Yafes'e, oradan da Adem'e kadar uzanan soy hikâyeleriyle desteklenmiştir. Bu durumun üç temel nedeni vardır:

1. Osmanlı tarihçilerinin, tarih boyunca İslam ve Arap kültürünün etkisiyle yazmaları, kendi milli tarih bilincini tam olarak geliştirememeleri,

2. Tarih kitaplarının daha çok devlet ve sultan merkezli yazılması, halkın tarihine yeterince yer verilmemesi,

3. Modern tarihçilik anlayışının Osmanlı'da yeterince gelişmemiş olması.

Atatürk'ün Tarih Anlayışı

Atatürk, bu eksiklikleri fark etmiş ve Türk tarihinin milli bir bilinçle yazılması gerektiğini savunmuştur. Ona göre tarih, milletin kendi geçmişini tanıması, özgüven kazanması ve çağdaş uygarlık seviyesine ulaşması için bir araçtır. 1923'te Atatürk, bu durumu şöyle ifade etmiştir:

«Biz henüz gerçek, bilimsel ve milli bir tarihe sahip değiliz."

Atatürk, Türk tarihini bilimsel temellere dayandırmak, mit ve efsanelerden ayırmak istemiştir. Ona göre, bir milletin yükselmesi için önce kendi tarihini doğru anlaması ve bu tarih üzerinden millî bilinç oluşturmaları gerekir. Bu düşünce, onun tarih çalışmaları ve kurduğu Türk Tarih Kurumu ile somutlaşmıştır.

ATATÜRK VE TÜRKİYE'DE ARKEOLOJİNİN DOĞUŞU

Anadolu, tarihin en eski uygarlıklarının beşiği olarak, Mezopotamya, Mısır, Yunan ve Roma gibi medeniyetlerin keşişim noktası olmuştur.

Bu nedenle "uygarlıklar ülkesi" olarak anılan Anadolu, tarih boyunca hem kültürel hem de stratejik bir öneme sahip olmuştur. Özellikle Avrupalı gezginler, Osmanlı döneminde bile bu toprakların sahip olduğu kadim zenginlikleri çok erken yıllardan itibaren fark etmişlerdir. Ne yazık ki, Osmanlı Devleti'nin arkeolojiye ve tarihi mirasa olan ilgisizliği, yabancı araştırmacıların Anadolu'daki kazıları çok etkin biçimde gerçekleştirmesine olanak sağlamıştır. İstanbul'dan fermanla izin alan bazı Avrupalı müze ajanları, kısa süre içinde Anadolu'nun dört bir yanına yayılmış ve kazdıkları eserleri başta Londra olmak üzere çeşitli Avrupa müzelerine kaçırmışlardır. Bu durum, hem kültürel mirasın yurt dışına çıkarılmasına hem de tarihsel belgelerin ve abidelerin zarar görmesine yol açmıştır.

Atatürk'ün Vizyonu ve İlk Adımlar

Modern Türkiye arkeolojisinin temelleri, Cumhuriyet dönemiyle birlikte Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk tarafından atılmıştır. Atatürk, tarihe ve kültürel mirasa büyük önem vermiş; arkeoloji biliminin ülkemizde kurumsallaşması için öncü adımlar atmıştır.

1931 yılında Konya'dan dönemin Başbakanı İsmet İnönü'ye çektiği telgrafta Atatürk şunları ifade etmiştir:

"Memleketimizin her tarafında emsalsiz defineler halinde yatmakta olan kadim medeniyet eserlerinin ileride tarafımızdan meydana çıkarılarak ilmi bir surette muhafaza ve tasnifleri ve geçen devirlerin sürekli ihmali yüzünden pek harap hale gelmiş olan abidelerin muhafazaları için müze müdürlüklerine ve hafriyat işlerinde kullanılmak üzere arkeoloji mütehassıslarına kat'î lüzum vardır."

Bu telgraf, Türkiye'de arkeolojinin bilimsel temellerinin atılması açısından bir dönüm noktasıdır. Atatürk, yalnızca kazıların yapılmasını istememiş; aynı zamanda bunların bilimsel bir yöntemle belgelenmesini, korunmasını ve halka ulaştırılmasını da hedeflemiştir.

Kurumsal Yapılanma ve Eğitim

Atatürk'ün girişimleri sonucunda 1931 yılında Türk Tarih Kurumu kurulmuş, 1935 yılında ise Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi hayata geçirilmiştir. Bu fakülte, özellikle genç arkeologların yetiştirilmesine öncülük etmiş ve modern arkeoloji eğitiminin Türkiye'de kurumsallaşmasını sağlamıştır. Ardından İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi bünyesinde Arkeoloji Kürsüsü ve Enstitüsü açılmıştır.

Bu dönemde Ahlatlıbel ve Alacahöyük gibi alanlarda ilk kazılar başlatılmış ve bilimsel arkeoloji yöntemleri uygulanmıştır. Ayrıca, yurt dışına çok sayıda öğrenci gönderilerek arkeoloji alanında uluslararası deneyim kazanmaları sağlanmıştır. Nazi Almanyası'ndan kaçan bilim insanlarına Türkiye'nin kucak açması, arkeoloji biliminin gelişmesine büyük katkı sağlamıştır.

Türk Tarih ve Dilinin Bilimsel Araştırılması

1932'de Atatürk'ün öncülüğünde Türk Dil Kurumu kurulmuştur. Bu kurum, Türk dilinin dünya üzerindeki en eski dillerden biri olduğunu bilimsel olarak ortaya koymak, Türk tarihini eski çağlara dayandırmak ve bu bilgileri dünyaya ilan etmek amacıyla çalışmıştır. Atatürk, tarih ve dil çalışmalarının önemini şöyle vurgulamıştır:

"Tarih yazmak, tarih yapmak kadar önemlidir. Yazan, yapana sadık kalmazsa, değişmeyen hakikat, insanlığı şaşırtacak bir mahiyet alabilir."

Atatürk, yalnızca eserlerin kazılmasını değil; bunların bilimsel olarak korunmasını, tasnif edilmesini ve gelecek nesillere aktarılmasını istemiştir. Ancak ne yazık ki, günümüzde bazı kurumlar Atatürk'ün vasiyetine uygun şekilde faaliyet göstermemekte, Türk Tarih Kurumu ve Türk Dil Kurumu'nun bazı uygulamaları, kuruluş amaçlarından sapmış durumdadır.

SAMSUN'A ÇIKIŞ VE MİLLÎ MÜCADELE HAZIRLIKLARI

Mustafa Kemal Paşa, 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıktığında Osmanlı İmparatorluğu fiilen çözülmüş durumdaydı.

Birinci Dünya Savaşı'nın ardından 30 Ekim 1918'de imzalanan Mondros Mütarekesi ile Çanakkale ve İstanbul Boğazları dâhil olmak üzere birçok stratejik nokta yabancıların kontrolüne geçiyor; ordular dağıtılıyor ve memleketin liman, demiryolu ve doğal kaynakları işgal altına bırakılıyordu.

İtilaf Devletleri, 14 Mayıs 1919'da Yunanların İzmir'e asker çıkarmasına izin verdi ve ertesi gün İzmir limanı savaş gemileriyle doldu, Yunan askerleri karaya çıktı.

Bu dönemde, bazı yerli unsurlar da gizli emellerini gerçekleştirmek için fırsat kolluyordu. Bu nedenle, III. Ordu müfettişi olarak Anadolu'ya gönderilen Mustafa Kemal Paşa'nın görevi büyük önem taşıyordu. Aslında, Mustafa Kemal'in Samsun'a gönderilmesi, İstanbul'daki İtilaf kuvvetlerinin talebiyle oldu. İstanbul hükümeti, bölgede asayişin sağlanmak için tecrübeli bir askerin gerektiğini düşündü ve Mustafa Kemal Paşa uygun görüldü.

Padişah Vahdeddin (Mehmed VI) ve dönemin yetkilileri tarafından onaylanan görevin kapsamı şöyleydi:

1. Samsun'dan itibaren III. ve XV. Kolorduların kumandanı olarak görev yapmak.
2. Bölgedeki valiler ve mülkî amirlere doğrudan emir verebilmek.
3. Diyarbakır, Bitlis, Elazığ, Ankara ve Kastamonu gibi şehirlerdeki askeri ve idari makamlara bildirilerde bulunmak.
4. Karadeniz'de kurulmakta olan şûralar konusuyla ilgilenip, durumu Harbiye Nezareti'ne raporlamak.

19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıkan Mustafa Kemal Paşa, yanında getirdiği bu yetki belgeleriyle göreve başladı. İlk iş olarak, yanında bulunan III. Kolordu kumandanı Albay Re'fet Bey'i Samsun'a tayin etti. Ardından Erzurum'da bulunan XV. Kolordu Kumandanı Kâzım Karabekir ve Ankara'daki XX. Kolordu Kumandanı Ali Fuad (Cebesoy) ile irtibat kurdu.

Böylece Anadolu'daki askeri ve idari yapı ile doğrudan temas sağlandı.

Samsun'dan Havza'ya geçişi sırasında halkla ilk temaslar başladı. Kavak bucağında köylülerle buluşarak onları kurtuluş mücadelesine hazırladı. Havza'da ise halkın millî duygularını harekete geçirmeye yönelik çalışmalar başladı. Mustafa Kemal, halkın ilgisini çekmek için mitingler ve bilgilendirme çalışmaları düzenledi. 28-29 Mayıs 1919'da yayımlanan ilk genelgesi ile İzmir, Manisa ve Aydın'daki Yunan zulmünü örnek göstererek Anadolu'nun dört bir yanında mitingler yapılmasını istedi. Aynı zamanda Babiâli ve büyük devletlere protesto telgrafları gönderilmesini de sağladı.

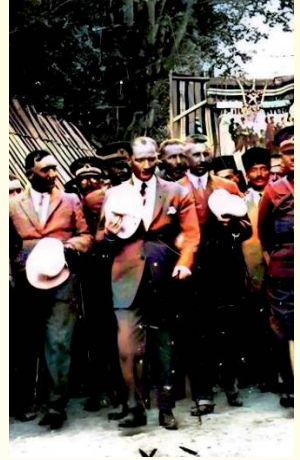
Bu adımlar, Mustafa Kemal Paşa'nın İstanbul hükümeti ve İtilaf Devletleri karşısında artık resmen siyasi ve fiili bir güç olarak ortaya çıktığını gösteriyordu. Harbiye Nazırı Şevket Paşa'nın 31 Mayıs 1919 tarihli telgrafı da bu dönemdeki gelişmeleri yansıtmaktadır. Telgraf, bölgede Ermeni mültecilerinin güvenliği için önlem alınmasını ve askerî kumandanın sorumluluklarını bildirmekteydi.

Sonuç olarak, Mustafa Kemal Paşa'nın Samsun'a çıkışı, Millî Mücadele'nin başlangıcı olarak tarihe geçti. Halkı harekete geçirme, ordunun ve yöneticilerin desteğini sağlama ve Anadolu'nun dört bir yanını kurtuluş mücadelesine hazırlama süreci burada başladı. Bu tarihî adım, Türkiye Cumhuriyeti'nin temellerinin atılmasında kritik bir

BİR LİDERİN YOL GÖSTERİCİ SÖZLERİ

Mustafa Kemal Atatürk, derin bir düşünür ve yol gösterici bir liderdir.

Onun sözleri, bugün hâlâ Türk milletine ilham kaynağı olmakta, eğitimden siyasete, bilimden toplumsal değerlere kadar birçok alanda rehberlik etmektedir. Atatürk'ün özdeyişleri, yalnızca birer cümle değil, geleceğe dair vizyonunun ve milletine olan inancının ifadesidir.

Atatürk'ün sözlerinde en çok öne çıkan temalardan biri eğitim ve bilimin önemidir.

O, bir milletin kalkınmasının ve çağdaşlaşmasının temelini eğitim olduğuna inanmıştır. "Hayatta en hakiki mürşit ilimdir, fendir." sözü, onun bilimsel düşünceyi ve akıllı rehber edinme anlayışını yansıtır. Atatürk'e göre, bir millet yalnızca kendi bilgi ve kültürüyle donanmış bireyler yetiştirirse, bağımsız ve güçlü olabilir. Bu nedenle eğitim ve öğretim, onun vizyonunun merkezinde yer almıştır.

Atatürk'ün özdeyişlerinde bir diğer önemli tema, milletin bağımsızlığı ve özgürlüğüdür. "Egemenlik, kayıtsız şartsız milletindir." sözü, Cumhuriyet'in temel ilkelerini özetler ve milletin kendi kaderini tayin etme hakkını vurgular. Atatürk, bağımsızlık mücadelesi sırasında bu ilkeyi hem askeri hem de siyasi alanda uygulamış, halkın kendi iradesiyle yönetimde söz sahibi olmasını sağlamıştır.

Değişim ve yenilikçilik, Atatürk'ün özdeyişlerinde sıkça karşılaşılan bir diğer temadır. "Milli benliğini koruyamayan milletler, varlıklarını sürdüremezler." ve "Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur." gibi sözleri, milletin hem kendine güvenmesini hem de çağın gereklerine uygun olarak sürekli yenilenmesini öğütler. Atatürk, yalnızca geçmişini önemsememiş; aynı zamanda geleceğe dönük bir vizyonla toplumu ileriye taşımayı hedeflemiştir.

Atatürk'ün özdeyişlerinde ahlak ve karakter de önemli bir yer tutar. "Hayatta en hakiki yol gösterici akıldır."

ve "Bir insanı yok etmek kolaydır; yeter ki ruhunu öldürmeyin." gibi sözleri, bireyin hem düşünsel hem de manevi gelişiminin önemini vurgular. Ona göre güçlü bir toplum, yalnızca ekonomik veya siyasi olarak değil, ahlaki değerler ve karakter sahibi bireylerle inşa edilir.

Atatürk'ün sözlerinde ayrıca çalışma ve kararlılık temasına da sıkça rastlanır. "Benim naçiz vücudum elbet bir gün toprak olacaktır; fakat Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır." ve "Hiçbir şeye ihtiyacımız yok, yalnız bir şeye ihtiyacımız vardır; çalışkan olmak." sözleri, onun azim, emek ve fedakârlık anlayışını yansıtır. Atatürk, milletin kalkınması için bireylerin sürekli çalışması ve sorumluluk alması gerektiğini vurgulamıştır.

Özetle, Atatürk'ün özdeyişleri, bir liderin yalnızca sözleri değil, aynı zamanda vizyonu ve değerlerini de yansıtır. Eğitim, özgürlük, bilim, ahlak, çalışma ve millet sevgisi, onun sözlerinde sürekli olarak ön plana çıkar. Bu özdeyişler, Türk milletine yol gösterici bir rehber niteliğindedir ve günümüzde de çağdaş bir toplumun inşası için ilham kaynağı olmaya devam etmektedir.

Atatürk'ün sözleri, yalnızca tarihin bir parçası değil, geleceğe dair ışık tutan bir mirastır. Onun düşünce ve öğütleri, her dönemde Türk milletine hem motivasyon hem de yol gösterici olmuştur. Bu nedenle Atatürk'ten kalan özdeyişler, bir ulusun kimliğini, vizyonunu ve bağımsızlık ruhunu korumasında hâlâ en önemli rehberdir.

Danışmanlığın Yeni Boyutu.

Bordrolama

İnsan Kaynakları Danışmanlığı

Lojistik Hizmetlerimiz

Mavi Yakalı
Personel Temini

Temizlik Hizmetleri

Taşımacılık

ATATÜRK'ÜN EĞİTİM VE ÜNİVERSİTELERE BAKİŞ AÇISI

Mustafa Kemal Atatürk, yalnızca bir asker ve devlet adamı değil, aynı zamanda derin bir eğitim vizyonuna sahip bir lider olarak da tarihe geçmiştir.

Onun için eğitim, bir milletin kalkınmasının ve modernleşmesinin temel taşıdır. Atatürk, bir ülkenin ekonomik, kültürel ve sosyal alanda ilerlemesinin ön koşulunun nitelikli bir eğitim sistemi olduğunu sık sık vurgulamıştır.

Ona göre, eğitim bir milletin en güçlü silahıdır ve bu silahı doğru kullanabilen toplumlar, çağdaş uygarlık düzeyine ulaşabilir.

Atatürk'ün eğitim anlayışı, yalnızca ilkokul veya ortaöğretim ile sınırlı kalmamış; üniversiteler ve yüksek öğretim kurumları onun için ayrı bir öneme sahip olmuştur. O, üniversiteleri bilim ve düşünce üretiminin merkezi olarak görmüş, milletin geleceğini şekillendirecek nitelikli insan kaynağının yetiştirileceği yerler olarak değerlendirmiştir. Atatürk, üniversitelerin yalnızca bilgi aktaran kurumlar değil, aynı zamanda eleştirel düşünen, araştıran ve yenilikçi bireyler yetiştiren merkezler olması gerektiğini her fırsatta dile getirmiştir.

Cumhuriyet'in ilk yıllarında eğitim alanında yaptığı reformlar, Atatürk'ün bu vizyonunu açıkça göstermektedir. Medreselerin yerine laik ve çağdaş eğitim kurumları kurulmuş, öğretim programları bilimsel temellere dayandırılmıştır. Atatürk, öğretmen yetiştirmenin önemine özel bir vurgu yapmış; iyi eğitilmiş öğretmenlerin, nitelikli nesillerin yetişmesinde temel rol oynadığını belirtmiştir. Üniversitelerin akademik bağımsızlığını koruması, düşünce özgürlüğünü desteklemesi ve araştırmayı teşvik etmesi gerektiğini savunmuştur.

Atatürk'ün üniversitelere bakış açısı, aynı zamanda millî kalkınma hedefleriyle de doğrudan bağlantılıdır.

Ona göre bir ülke, yalnızca teknoloji ve bilim alanında üretken olursa, bağımsız ve güçlü olabilir. Bu nedenle üniversiteler, toplumun ekonomik ve kültürel kalkınmasını sağlayacak araştırma ve inovasyon merkezleri olarak değerlendirilmiştir. Atatürk, bilimsel çalışmaları ve akademik başarıyı teşvik etmek için üniversitelerde öğretim üyelerinin yetkinliğine önem vermiş, onlara özerk bir çalışma ortamı sağlanmasını desteklemiştir.

Ayrıca Atatürk, kadınların eğitime büyük önem vermiş ve üniversitelerin de bu kapsayıcı eğitim anlayışının bir parçası olmasını istemiştir. Kadınların bilimsel ve kültürel alanda eğitim görmesi, toplumsal gelişmenin ön koşulu olarak görülmüştür. Bu vizyon, Atatürk'ün eğitimi sadece bireysel değil, toplumsal bir güç olarak değerlendirdiğini göstermektedir.

Özetle, Atatürk'ün eğitim ve üniversitelere bakış açısı, çağdaş, laik, bilimsel ve üretken bir toplum hedefi etrafında şekillenmiştir. Ona göre eğitim, bir milletin kaderini değiştiren en güçlü araçtır; üniversiteler ise bu değişimin merkezidir.

Atatürk'ün öngörüsü ve vizyonu sayesinde Türkiye, yalnızca bir devlet inşa etmekle kalmamış, aynı zamanda düşünen, araştıran ve çağdaş değerlerle donanmış bireyler yetiştiren bir ulus inşa etme yolunda önemli adımlar atmıştır.

ATATÜRK'ÜN EŞSİZLİĞİ

Atatürk, millî varlığın her alanında iz bırakmış, dehası ve iradesiyle milletin hayatını yeniden yoğurup diriltmiş bir kahramandır.

Onun büyüklüğünden söz etmek kolay değildir, çünkü hayatı mucizelerle doludur. Eski tragedyalarda kahraman, kaderle mücadele eden kişidir. Atatürk bu mücadeleyi yalnız kendisi için değil, bir milletin kurtuluşu için vermiş ve zaferle çıkmıştır. Bugün özgürce yaşıyorsak, bu onun millet adına kazandığı zafer sayesinde.

Atatürk'ün dehası, olağanüstü bir yaratılış mucizesi değil; görev bilinci, millet sevgisi, iman ve iradenin birleşiminden doğmuştur. Hayatı boyunca karşılaştığı felaketler, onun kudretini büyütmüş, milletin yaşama iradesi onun şahsında tecessüm etmiştir. Gerçek anlamda kahramanlığı, milletin acılarını kendi hayatı gibi yaşaması ve bunları şahsi dehasıyla bir kurtuluş yoluna çevirmesindedir.

Çocukluk ve gençlik yıllarını Balkanların karışık ortamında geçiren Mustafa Kemal, daha o dönemden milletin sorunlarına duyarlı olmuş, imparatorluğun çöküşüne tanık olmuştur. Askerlik hayatına başladığında, gittiği her yerde çevresine enerjisiyle ve yeteneğiyle yön vermiştir. İttihatçıların siyaset oyunlarına kapılmadan, doğruların peşinde durmuş, haksızlıklara boyun eğmemiştir.

Trablusgarp'ta, Balkan Harbi'nde, Çanakkale'de ve Doğu cephesinde kazandığı tecrübeler, onu büyük savaşlarda milletin kaderini üstlenmeye hazırlamıştır. Çanakkale'deki başarısı, yalnız İstanbul'u kurtarmakla kalmamış, milletin geleceğine ışık tutmuştur. Daha sonra Suriye cephesinde ordusunu mağlubiyetten koruyarak çekilmesi, askeri zekâsının bir başka göstergesidir.

Mondros Mütarekesi'nin ardından İstanbul'da

geçen günler, onun milletin kurtuluşu için düşüncelerini olgunlaştırdığı bir dönem olmuştur. Vatan işgal altındayken, millet yorgun ve çaresiz görünürken, o Anadolu'ya geçip bağımsızlık mücadelesini başlatmaya karar vermiştir. 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıkışı, Türk milletin yeniden doğuşunu müjdeleyen bir dönüm noktasıdır. Ardından gelen Amasya, Erzurum ve Sivas kararları, milletin iradesini örgütlemiş; Sakarya ve Büyük Taarruz zaferleri, bağımsızlığı kesinleştirmiştir.

Ancak Atatürk'ün büyüklüğü yalnızca zaferlerle sınırlı değildir. Cumhuriyetin ilanı ve inkılaplar, onun millete kazandırdığı asıl mirastır. Devletin temelini özgürlük ve eşitlik üzerine kurmuş, çağdaş uygarlığa yönelmenin yolunu açmıştır. Halkın içinden çıkmış bir lider olarak, milletin tarihî tecrübelerinden aldığı derslerle, topluma yepyeni bir ufuk kazandırmıştır.

1938'de bedenen aramızdan ayrılrsa da, Atatürk'ün manevi varlığı milletin kalbinde yaşamaya devam etmektedir. O, yalnız bir milletin kahramanı değil; insanlık için umut ve ilham kaynağıdır. Onu hatırlamak, yalnız geçmişi anmak değil, geleceğe güvenle bakabilmenin de bir yoludur.

Ne mutlu o millete ki, Atatürk gibi bir evlat yetiştirmiştir. Onun adı, milletin göklerinde bir yıldız gibi parlamaya devam edecektir.

ATATÜRK'ÜN GELECEĞİ SEZİŞ GÜCÜ VE İNSANDAN ANLAYIŞINA ÜÇ ÖRNEK

Atatürk'ün geleceği öngörme yeteneği ve insanları anlama becerisi, onun liderliğinin en belirgin özelliklerinden biridir.

Bu sezgisel güç, hem askeri strateji hem de diplomasi alanlarında kendini göstermiştir.

1. Öngörü ve Savaş Stratejisi (1918 Örneği)

1918'de Mustafa Kemal, Sofya'da Osmanlı asker ataşesi olarak bulunuyordu. Minber gazetesinde yayımlanan bir mektubu, savaşın seyrini şaşırtıcı bir netlikte tahmin ettiğini gösterir.

- Mektupta, Alman ve Fransız ordularının hareketlerini analiz ederek Avrupa'daki savaşın gelecekteki yönünü doğru bir şekilde öngörmüştür.
- Almanların Doğu ve Batı cepheleri arasında mekik gibi hareket edeceklerini ve bu durumun orduların yıpranmasına yol açacağını önceden sezmiştir.
- Rusya'daki devrim ve Bolşeviklerin etkisi hesaba katılmasa da Atatürk'ün temel öngörüsü doğru çıkmıştır.

Bu örnek, onun askeri ve stratejik olayları analiz etme yeteneğinin ne kadar ileri olduğunu gösterir.

2. Balkan Misakı ve Diplomasi (1934 Örneği)

1934'te Türkiye, Yugoslavya, Romanya ve Yunanistan ile Balkan Misakını imzaladı.

- Bu anlaşma, bölgedeki küçük devletlerin güvenliğini sağlamayı ve Türkiye'nin diplomatik konumunu güçlendirmeyi amaçlıyordu.
- Atatürk, Fransa'nın Majino Hatları ve Almanya'nın saldırgan politikalarını analiz ederek, bölgesel güç dengesini öngörmüştü.
- Yugoslavya'da yapılan askeri manevralarda Türk Mareşali Fevzi Çakmak'ın onur yeri sorunu bile Atatürk tarafından önceden sezilmiş ve diplomatik bir çözüm bulunmuştur.

Bu örnek, Atatürk'ün uluslararası siyaseti önceden görme ve stratejik önlem alma yeteneğini ortaya koymaktadır.

3. İstanbul'un İşgali ve Mondros Sonrası (1918-1920 Örneği)

Mustafa Kemal, Mondros Mütarekesi sonrası İstanbul'daki işgal hareketlerini ve Osmanlı hükümetinin tutumunu önceden öngörmüştür.

- 8 Kasım 1918'de Sadrazam İzzet Paşa'ya çektiği telgrafta İngilizlerin ve İtalyanların Kilikya ve Konya'ya doğru ilerleyebileceğini uyarıyor.
- Gerçekten de kısa süre sonra İngilizler ve İtalyanlar Anadolu'nun bazı bölgelerini işgal etmiş ve demiryollarını kontrol altına almışlardır.
- Bu durum, Atatürk'ün olayları önceden sezme ve halkı koruma stratejilerini belirleme becerisini göstermektedir.

Atatürk'ün İnsanları Anlama Yeteneği

- Atatürk, kararlarını almadan önce halkı gözlemleyip, ilgilileri dinleyerek ve tartışarak hareket ederdi.
- Kararları kesin olmakla birlikte, danışmayı ve farklı görüşleri değerlendirmeyi ihmal etmezdi.
- Bu yaklaşım, ona halkın güvenini kazandırmış ve "diktatörlük" eleştirilerini anlamsız kılmıştır. Aslında onun "diktatörlüğü", en doğru yolu seçeceğine olan keskin inançtan kaynaklanıyordu.

Aristo'nun sözleriyle:

"Kendisi için düşünen ve etrafı inceleyen kimse bir bilgedir. Başkalarının düşüncelerini de önemseyen kişi ise yüzyılların efendisidir."

Atatürk, hem geleceği sezme gücü hem de insanları anlama yeteneği ile yüzyılların lideri olarak tarih sahnesine çıkmıştır.

ATATÜRK'ÜN İNSANLIĞI

Mustafa Kemal Atatürk, yalnızca askeri zaferleri ve siyasi dehası ile değil, aynı zamanda yüksek insanlık vasıflarıyla da tarih sahnesinde eşsiz bir yere sahiptir.

Onun büyüklüğü, sadece savaş meydanlarında kazandığı zaferlerle veya kurduğu modern devletle sınırlı değildir. Asıl büyüklüğü, kalbinde taşıdığı derin insan sevgisi, dostlarına ve milletine olan sadakati, hatta düşmanlarına karşı bile gösterdiği merhametinde gizlidir.

Onun adı ilk kez Çanakkale cephesinde duyuldu. O dönemde Anadolu halkı için Mustafa Kemal, daha çok gizemli bir kahraman gibiydi. Resmî makamların koyduğu yasaklar yüzünden adı gazetelerde geçmiyor, sadece cepheden gelen haberler arasında fısıldanıyordu. Ancak bu ismin arkasında millete güven aşılayan bir kumandan, sarsılmaz bir irade sahibi bir lider vardı. Daha sonra Anadolu'da Millî Mücadele'nin başına geçtiğinde, yıkılmış bir imparatorluğun içinden yeniden doğuşun sembolü hâline geldi.

Onunla tanışanlar, bekledikleri azametli ve erişilmez bir kumandan yerine, sade, nazik, ince zekâlı, konuksever ve içten bir insanla karşılaştıklarını anlatır. Aslında Atatürk'ün gerçek büyüklüğü de bu sadelikte yatıyordu. Hiçbir zaman yapmacık bir ihtişama ihtiyaç duymamış, kendisini halkının bir ferdi gibi göstermiştir.

Atatürk'ün insanlığı, akıl ve kalbin birleşiminde kendini gösterir. Mantığın çıkışsız bıraktığı durumlarda, millet sevgisi ve şefkati ona yeni yollar açmıştır. Savaş meydanlarında bile millete duyduğu derin sevgi, onu kararlılıkla harekete geçiren en büyük güç olmuştur. Zaferlerinin ardında yalnızca askerî bir zekâ değil, aynı zamanda merhamet dolu bir yürek vardır.

Sevgi ve merhameti, yalnız dostlarına değil, düşmanlarına karşı da kendini göstermiştir. Zaferden sonra esir düşen düşman subaylarına karşı insancıl bir tavır takınması, onun büyüklüğünü kanıtlayan örneklerden biridir.

Dumlupınar'da yapılan törende, savaşın kayıpları karşısında duyduğu derin hüznü, kalbinin ne kadar duyarlı olduğunu ortaya koyar.

Dostlukta da son derece vefalıdır. Çocukluk arkadaşı Nuri Conker'e, yakın silah arkadaşı Fethi Okyar'a ve yaşamının sonuna dek yanında olan Salih Bozok'a gösterdiği sadakat, bunun en açık göstergesidir. Yakın çalışma arkadaşlarının ölümünde gözyaşlarına hâkim olamayışı, onun insani yönünü ortaya koyan unutulmaz sahnelerdendir.

Onun merhameti, kendisine muhalefet edenlere karşı bile açıkça görülmüştür. Sürgüne gönderilen kişilerin dahi yurt sevgisini dile getirdikleri anlarda, kalbi yumuşamış, öfkesini bir kenara bırakmıştır. Çünkü Atatürk için en yüce duygu, millet ve vatan sevgisiydi.

Bütün bu örnekler, Atatürk'ün yalnızca bir kumandan ya da devlet kurucusu olmadığını, aynı zamanda yüksek insani değerlerin temsilcisi olduğunu gösterir. Onu milletin gözünde "Atatürk" yapan, yalnızca zekâsı ve kararlılığı değil; kalbinin derinliklerinde taşıdığı bu engin sevgi, şefkat ve vefadır.

Atatürk, akıl ile kalbi, mantık ile vicdanı birleştirebilen nadir şahsiyetlerden biridir. Onun büyüklüğü, insanlığında saklıdır

ATATÜRK HAKKINDA DUYACAĞINIZ 15 ŞAŞIRTICI GERÇEK

Mustafa Kemal Atatürk, yalnızca Türk milletinin bağımsızlık mücadelesini zafere ulaştıran büyük bir asker değil, aynı zamanda çağının çok ötesinde düşünebilen bir devlet adamı, entelektüel, sanatsever ve insani yönleri güçlü bir liderdir. Onun hakkında anlatılan pek çok şey bilirse de, bazı özellikleri hâlâ şaşırtıcı gelmektedir. İşte Atatürk hakkında az bilinen, hayranlık uyandırıcı 15 gerçek:

1. Günde 4.000'e Yakın Kitap Okudu

Atatürk, hayatı boyunca askerî strateji, tarih, felsefe, ekonomi, hukuk, sanat ve edebiyat gibi çok geniş alanlarda kitap okudu. Çankaya Köşkü'ndeki kütüphanesinde 3.997 kitabı vardı. Bu kitapların çoğu onun notları, alt çizimleri ve yorumlarıyla doludur. Bir konuyu öğrenmek istediğinde adeta o alanın uzmanı olacak kadar derinleşirdi.

2. 7 Yabancı Dil Biliyordu

Atatürk; Fransızca, Almanca, İngilizce, İtalyanca, Yunanca, Latince ve Arapça dillerinde çeşitli düzeylerde okuma, yazma ve konuşma bilgisine sahipti. Özellikle Fransızca'yı akıcı konuşur ve yabancı gazeteleri orijinal dilinden takip ederdi.

3. Matematiğe Düşkünlüğü Vardı ve "Kemal" Adını Matematik Öğretmeni Verdi

Lisede matematik dersinde çok başarılıydı. Matematik öğretmeni Yüzbaşı Mustafa Bey, sınıfta iki Mustafa olmasından dolayı ona "Kemal" adını vererek ayırdı. Böylece Mustafa Kemal adı ortaya çıktı. Sayısal zekâsını yalnızca derslerde değil, askerî stratejilerinde de gösterdi.

4. Geometri Terimlerini Türkçeleştirdi

Atatürk, geometriyi herkesin kolayca öğrenebilmesi için çalıştı. "Açı, üçgen, dikey, yatay, çarpan, oran, türev" gibi bugün kullandığımız pek çok geometri terimini bizzat o türetti ve 1937'de yayımlanan Geometri kitabında kullandı.

5. Güzel Yazı ve Edebiyata Büyük İlgisi Vardı

Daha öğrencilik yıllarında Namık Kemal'in, Tevfik Fikret'in eserlerini okur ve etkilenirdi. Şiir yazmasa da, edebî bir dile sahipti. "Nutuk", hem bir tarih belgesi hem de Türk edebiyatının en önemli hitabet örneklerinden biridir.

6. Modern Dans ve Baleyi Çok Severdi

Atatürk, Batı sanatlarını yalnızca uzaktan takdir etmekle kalmadı; baleye, operaya ve modern dansa büyük ilgi gösterdi. Türkiye'de ilk bale gösterileri onun isteğiyle düzenlendi. Sanatın toplumları yücelteceğine inanıyordu.

7. Çok İyi Bir Biniciydi

Mustafa Kemal, at biniciliğinde olağanüstü bir yeteneğe sahipti. Savaş meydanlarında çoğu zaman en ön safta, at üstünde askerlerine cesaret aşılıyordu. Onun "Sakarya" adlı atı, Kurtuluş Savaşı yıllarında en sadık yoldaşlarından biri olmuştur.

8. Satranç ve Bilmece Çözümlerine Bayılırdı

Atatürk, satrancı çok severdi. Zekâ oyunları, bilmece ve bulmacalara ilgisi vardı. Bu tür oyunlar onun stratejik düşünme gücünü geliştiren bir tutku haline gelmişti.

9. Opera ve Klasik Müziğe Hayrandı

Atatürk, Zeki Üngör'ün bestelediği "İstiklâl Marşı"nı çok severdi. Ayrıca Beethoven, Wagner, Mozart gibi bestecileri dinlerdi. Türk musikisinin gelişmesi için de çok çaba sarf etti, Ankara'da Musiki Muallim Mektebi'nin açılmasını sağladı.

10. Sofra Kültürüyle İlgiliydi

Atatürk'ün sofraları yalnızca yemek masası değil, aynı zamanda bir okul gibiydi. Burada devlet meseleleri, tarih, edebiyat ve bilim tartışılırdı. Sofralarında gençlere de söz hakkı vererek onların fikirlerini dinlerdi.

11. Modaya Öncülük Etti

Atatürk, kıyafet devrimini yalnızca yasa ile değil, kendi hayatıyla da örnek olarak gerçekleştirdi. Her zaman sık giyinir, takım elbiseleriyle çağdaş bir Türk erkeği portresi çizirdi.

12. Hayvan Sevgisi Çok Yüksekti

En bilinen köpeği "Foks"tur. Ayrıca atlara, kedilere ve kuşlara özel ilgi gösterirdi. Hayvanlara karşı daima sevgi ve merhametle yaklaşır.

13. Fotoğrafçılığa ve Sinemaya Meraklıydı

Atatürk, yeni teknolojileri yakından takip ederdi. Fotoğraf makineleri ve sinema filmleri ilgisini çekerek. Cumhuriyet'in ilk yıllarında sinemanın halkı bilinçlendirmede önemli bir araç olacağını söylemiştir.

14. Çok İyi Bir Hatipti

Atatürk'ün hitabet gücü olağanüstüydü. Halkı etkileyen en önemli yönlerinden biri, açık, sade, akıcı ve ikna edici konuşmalarıydı. Nutuk'u okuyan herkes onun hitabet yeteneğini daha yakından görebilir.

15. Hayatı Boyunca Hiç Umutsuzluğa Kapılmadı

Atatürk'ün en şaşırtıcı yönlerinden biri, en karanlık günlerde bile geleceğe umutla bakmasıydı. Çanakkale'de, Sakarya'da, Büyük Taarruz'da, hatta Cumhuriyet'in ilk yıllarındaki zorluklarda bile inancını yitirmedi. Onu büyük yapan en önemli özelliklerinden biri de buydu.

DUYGULARIMIZI YÖNETEBİLMEK: KONTROL ETMEK DEĞİL ANLAMAK

İnsan, doğası gereği duygusal bir varlıktır. Gün içinde yaşadığımız her olay, zihnimizde bir düşünce yaratır ve bu düşünce, beraberinde bir duygu getirir. Kimi zaman neşeye dolarken kimi zaman öfkeye, üzüntüye ya da kaygıya kapılırız.

Duygular hayatın vazgeçilmez bir parçasıdır; onlarsız yaşam, renkleri alınmış bir tablo gibidir. Ancak duygular yoğunlaştığında ya da yönetilemediğinde ilişkilerimizi, iş hayatımızı ve ruhsal dengemizi zorlayabilir. İşte bu noktada duygu yönetimi becerisi devreye girer. Duyguları yönetmek, onları yok etmek anlamına gelmez. Aksine, sağlıklı duygu yönetimi; duygularımızı fark etmek, anlamlandırmak, kabul etmek ve uygun şekilde ifade edebilmektir. Çünkü bastırılan her duygu, daha güçlü ve beklenmedik anlarda geri döner.

Duyguların Evrimsel Kökeni

Duygular, yalnızca psikolojik değil, biyolojik bir süreçtir. Evrimsel olarak duygular, hayatta kalmamıza yardım eden içgüdüsel tepkilerdir. Örneğin, atalarımız tehlike karşısında korku hissederek kaçmış ya da savaşmış; bu sayede yaşamlarını sürdürmüşlerdir.

- Korku, bizi tehlikeden korur.
- Öfke, sınırlarımız ihlal edildiğinde savunma sağlar.
- Üzüntü, kayıplarımızı kabullenmemize ve yeniden yapılanmamıza yardım eder.
- Mutluluk, bizi ödüllendiren davranışları tekrar etmemize yol açar.

Duyguların bu işlevlerini anlamak, onları “düşman” gibi görmek yerine birer “bilgi taşıyıcı” olarak değerlendirmemizi sağlar.

Duygularımızı Tanımak: Farkındalık İlk Adımdır

Araştırmalar, duygularını doğru tanımlayan insanların stresle daha sağlıklı başa çıktığını gösteriyor. Bu nedenle, hissettiğimiz duyguyu isimlendirmek çok önemlidir.

Kendinize şu soruları sorabilirsiniz:

- Şu an ne hissediyorum?
- Bu duygunun şiddeti ne kadar?
- Hangi olay veya düşünce bu duyguyu tetikledi?

Bazen öfke sandığımız şeyin altında kırgınlık, kıskançlık sandığımız şeyin altında güvensizlik olabilir. Kaynağı anlamak, yönetimi kolaylaştırır.

Bastırmak Yerine Kabul Etmek

Toplumda sıkça karşılaşılan bir yanılgı vardır: “Güçlü insanlar duygularını belli etmez.” Oysa duyguları bastırmak, onları yok etmez; yalnızca içimizde birikir. Bastırılan duygular, uyku problemleri, psikosomatik ağrılar ve anksiyete gibi sorunlara yol açabilir.

Kabul etmek, duygulara teslim olmak değildir. “Evet, şu an öfkeliyim” ya da “Kendimi üzgün hissediyorum” diyebilmek, duygunun şiddetini azaltır.

Sağlıklı İfade Yöntemleri

Duygularımızı ifade ederken “Ben dili” kullanmak, karşımızdakini savunmaya itmeden iletişim kurmamızı sağlar.

- “Sen beni hiç anlamıyorsun” yerine “Anlaşılmadığımda kendimi yalnız hissediyorum” demek daha etkilidir.
- Öfke anında hemen tepki vermek yerine, duygular yatıştıktan sonra konuşmak sağlıklı bir yaklaşım olur.

Duygular ve Beden Bağlantısı

Duygular yalnızca zihinde yaşanmaz, bedende de hissedilir. Öfke sırasında çene kasılır, kaygıda omuzlar gerilir, üzüntüde nefes yüzeyselleşir. Bu bedensel sinyalleri fark etmek, duygunun geldiğini anlamamıza yardımcı olur.

Nefes egzersizleri, sinir sistemini sakinleştiren en etkili yollardan biridir. “4-4-6 tekniği”ni deneyebilirsiniz:

- 4 saniye boyunca derin nefes alın.
- 4 saniye tutun.
- 6 saniyede yavaşça verin.

Bu teknik, beynin “tehdit” modundan “rahatlama” moduna geçmesine yardımcı olur.

Duygu Günlüğü: Kendi İç Sesinizle Konuşmak

Duygu yönetimi becerisini geliştirmek için en etkili yollardan biri duygu günlüğü tutmaktır. Gün sonunda şu üç cümleyi yazmak farkındalığı artırır:

- Bugün en çok hangi duyguyu hissettim?
- Bunun sebebi neydi?
- Bir dahaki sefere nasıl farklı tepki verebilirim?

Bu yöntem, hem bilinçli farkındalığı hem de duygusal olgunluğu güçlendirir.

Zorlayıcı Duygularla Baş Etme Stratejileri

1. Duraklamak – Tepki vermeden önce derin nefes almak, duygunun yoğunluğunu azaltır.
2. Kendini ifade etmek – Duyguyu saklamak yerine güvenilir birine anlatmak rahatlatıcıdır.
3. Fiziksel hareket – Yürüyüş, yoga veya egzersiz, stres hormonlarını düşürür.
4. Farkındalık meditasyonu – Anda kalmayı öğretir ve duyguların gelip geçici olduğunu hatırlatır.

Kendine Şefkat

Bazen kendimize en sert eleştirmen biz oluruz. Oysa duygusal zorlanma anlarında kendinize bir dostunuza göstereceğiniz şefkati göstermek, iyileştirici bir etkidir.

Unutmayın, duygularınız sizi zayıf yapmaz; insan olduğunuzu hatırlatır.

Sonuç: Duygu yönetimi, tek seferde öğrenilen bir beceri değil; hayat boyu süren bir gelişim yolculuğudur. Bu yolculukta atılacak her küçük adım, yaşam kalitenizi ve ilişkilerinizin sağlığını artırır.

Duygularınızı bastırmak yerine onlarla iş birliği yapmayı öğrenmek, hem kendinizle hem de çevrenizle daha dengeli bir bağ kurmanızı sağlar.

24 Duygularınız düşmanınız değil, size rehberlik eden yol arkadaşlarınızdır.

KOMUTAN ATATÜRK

Mustafa Kemal Atatürk, Türk milletinin tarih sahnesinde gördüğü en büyük liderlerden biridir. Onu yalnızca bir devlet adamı olarak

değil, eşsiz bir komutan ve stratejist olarak da tanımlamak gerekir. Atatürk'ün askeri dehası, hem Birinci Dünya Savaşı'nda hem de Kurtuluş Savaşı'nda ortaya çıkmış; milletin kaderini değiştiren başarıların temelini oluşturmuştur.

Atatürk'ün komutanlık anlayışı, disiplin, cesaret ve ileri görüşlülük üzerine kuruludur. O, askerlerini yalnızca emirleri yerine getiren birer kişi olarak görmemiş, düşünen, inisiyatif kullanabilen ve motive olmuş bireyler olarak değerlendirmiştir. Bu yaklaşım, askerlerin savaş sırasında gösterdikleri kararlılık ve yaratıcılık açısından kritik bir rol oynamıştır. Atatürk, savaş alanında hem stratejik zekâsıyla hem de psikolojik liderliğiyle öne çıkmıştır; askerlerinin moralini yüksek tutmak ve onları zafere inandırmak için büyük bir çaba sarf etmiştir.

Komutan Atatürk'ün en dikkat çekici özelliklerinden biri, her koşulda soğukkanlı kalabilme ve doğru kararları zamanında alabilme yeteneğidir. Çanakkale Savaşı'nda göstermiş olduğu liderlik, onun askeri dehasının en somut örneklerinden biridir. Savaşın zor koşullarında bile, askerlerine güven aşılamış ve stratejik hamleleriyle düşmanı püskürtmeyi başarmıştır. Bu başarısı, yalnızca taktiksel beceri değil, aynı zamanda ileri görüşlülük ve kararlılık ile mümkün olmuştur.

Kurtuluş Savaşı yıllarında ise Atatürk, komutan olarak yeteneklerini daha geniş bir çerçevede ortaya koymuştur. Kuva-i Millîye güçlerini disipline ederek düzenli orduya dönüştürmüş, halkın direniş ruhunu milli mücadeleye kanallandırmıştır.

Sakarya ve Büyük Taarruz gibi kritik savaşlarda stratejik dehasını konuşturmuş, asla pes etmeyen

bir lider olarak Türk milletinin bağımsızlık mücadelesini zaferle sonuçlandırmıştır.

Atatürk'ün komutanlık anlayışında strateji ve taktik kadar insan faktörü de ön plandadır. O, askerlerine duyduğu güven ve inanç sayesinde onları motive etmiş, birlikte hareket etmenin önemini her zaman vurgulamıştır. Ona göre, güçlü bir ordu yalnızca silahlarla değil, askerlerin inancı ve disipliniyle de oluşur. Bu anlayış, Türk ordusunun her savaşta gösterdiği üstün başarıların temelini oluşturmuştur.

Ayrıca Atatürk, komutanlığını sadece savaş alanında göstermemiştir. Barış zamanında da orduyu modern ve disiplinli bir yapıya kavuşturmuş, askeri eğitim ve strateji anlayışını çağdaş standartlara taşımıştır. Ona göre bir komutan, yalnızca savaşta değil, eğitimde ve organizasyonda da lider olmalıdır. Bu vizyon, Türk ordusunun uzun yıllar boyunca güçlü ve saygın bir yapı olarak varlığını sürdürmesini sağlamıştır.

Sonuç olarak, Komutan Atatürk, yalnızca askeri dehası ile değil, liderlik anlayışı, stratejik zekâsı ve insan yönetimi becerisi ile de tarih sahnesinde eşsiz bir figürdür. Onun komutanlığı, cesaret, disiplin, ileri görüşlülük ve kararlılığın birleşimi olarak tanımlanabilir. Atatürk, Türk milletine yalnızca bağımsız bir vatan bırakmamış, aynı zamanda bir komutanın liderliğinin nasıl olması gerektiğini de örnekle göstermiştir. Komutan Atatürk, bugün hâlâ askerlik ve liderlik anlayışının ilham kaynağı olarak kabul edilmektedir.

BİR KAHRAMANIN DOĞUŞU

Birinci Dünya Savaşı'nın ardından Osmanlı İmparatorluğu yıkılmış, milletin elinden son ümit kırıntıları da alınmıştı. Türk halkı, felaketler içinde yılgın, yorgun ve dağınık bir hâlde yaşıyordu.

İşte böyle bir ortamda, kimsenin beklemediği bir şekilde, Türkiye Cumhuriyeti doğdu. Bu, yalnızca siyasî bir kurtuluş değil, aynı zamanda sosyal ve kültürel bir yeniden doğuştu. Köprülü'ye göre bu dönüşüm, bir mucizeden de büyük, dünya tarihine yön veren eşsiz bir hadisedir.

Köprülü, tarih biliminin yalnızca iktisadî, sosyal veya fikrî sebeplerle açıklanamayacağını vurgular. Ona göre büyük adamların rolü, tarihin akışını değiştirmede çoğu zaman belirleyicidir. Gerçek kahramanlar, yalnızca hadiselerin ürünü değil, bizzat hadiseleri yaratan kişilerdir. İşte Türk İnkılabı'nın yaratıcısı Mustafa Kemal Atatürk de böylesi eşsiz bir şahsiyettir.

Atatürk, en ümitsiz günlerde Türk milletinin yeniden dirilişini mümkün kıldı. Silahsız, dağınık ve umutsuz bir topluluğu, büyük bir inanç ve disiplinle topladı. Onlara güven, azim ve birlik ruhu aşıladı. Böylece yalnızca askerî sahada değil, millî ruh ve irade sahasında da benzersiz bir liderlik sergiledi.

Sakarya ve Büyük Taarruz zaferleri, onun askeri dehasını ortaya koyarken; saltanatın kaldırılması, hilafetin ilgası, hukuk devrimi, ekonomik ve toplumsal düzenlemeler, harf ve dil inkılapları gibi köklü reformlar da onun devlet adamı yönünü göstermektedir. Atatürk'ün yaptığı devrimler tesadüfî, dağınık veya günübirlik hamleler değil; birbirini tamamlayan, uyumlu ve sistemli adımlardır. Böylece Türk milleti, asırlardır özlemini duyduğu modernleşme hamlesini onun önderliğinde gerçekleştirmiştir.

Köprülü'ye göre Atatürk, sadece hadiselerin içinden çıkmış bir şahsiyet değil, bizzat hadiseleri yaratan kişidir. Türk milletinin içinden çıkan bu eşsiz kahraman, millî benliği uyandırmış, ona yol göstermiş ve milletini çağdaş bir devlet seviyesine yükseltmiştir. Sonuç olarak, Türk milleti tarih boyunca nice kahraman yetiştirmiştir; fakat Mustafa Kemal Atatürk, bu kahramanların en büyüğüdür. Çünkü onun dehası sayesinde yalnız bir ülkenin bağımsızlığı değil, aynı zamanda bütün bir milletin yeniden doğuşu mümkün olmuştur. Köprülü'nün ifadesiyle: "Mustafa Kemal gibi bir kahramanı ancak Türk milleti yetiştirebilirdi."

Otomasyonda Güven, Elektrikte Uzmanlık.

Sur Elektrik Otomasyon olarak sektördeki 15 yılı aşkın tecrübemiz ve üretici firmaların desteği ile siz değerli müşterilerimizin ihtiyaçlarını karşılamak için her geçen gün değişen teknolojiyi takip etmeye ve kaliteli hizmet sağlamaya devam etmekteyiz.

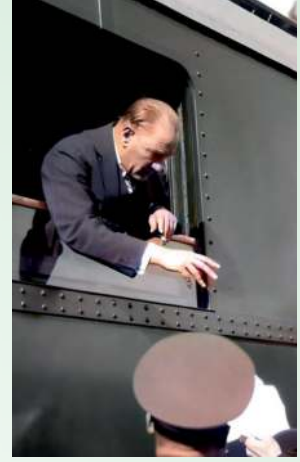
Firmamız ürün gamı olarak elektrik - otomasyon malzemeleri, şalt malzemeleri, sarf malzemeleri, enerji ve zayıf akım kablolarını uygun fiyat ve kaliteli ürünler ile sunarak, uzman ve tecrübeli kadrosu sayesinde projelerinizdeki ihtiyaçlarınızı kusursuz bir şekilde karşılamaktadır.

BÜYÜK ADAM

Mustafa Kemal Atatürk'ün yakın arkadaşlarından, 1916 yılında vefat eden subay ve hatip Ömer Naci, bir toplantıda Atatürk'e olan güvenini şöyle ifade etmiştir:

"Mustafa Kemal! Yanındayız, seni takip edeceğiz. Ölüm, cellatlar, işkenceler bile bizi bu azmimizden çeviremeyecektir." Yaklaşık yüz yıl önce dile gelen bu cümleler, bugün de aynı inanç ve güveni yansıtmaktadır. İşte bu yazının çıkış noktası da budur.

1. TÜRK MİLLETİ'NE ADANMIŞ BİR HAYAT: MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

25 Ocak 1914'te Mustafa Kemal Paşa günlüğüne şunları not düşer:

"Benim tutkularım var, hem de pek büyükleri. Bu tutkular, maddi emellerle değil, yurduma yarar sağlayacak büyük bir düşüncenin başarısında tatmin bulur. Bütün hayatımın ilkesi bu olmuştur."

Bu büyük düşünce, Kurtuluş Savaşı'nda somutlaşacaktır. Türk Milleti'nin bağımsız ve onurlu yaşaması için Mustafa Kemal Paşa, önderliğini ve kararlılığını ortaya koyacak, "YA BAĞIMSIZLIK, YA ÖLÜM!" diyerek mücadeleden geri adım atmayacaktır. Meclise seslenirken de şöyle diyecektir:

"Baylar, boynu bükük ulusumuzu tutsak etmek isteyen düşmanları yüzde yüz yeneceğimize olan iman ve güvenim, bir dakika olsun sarsılmamıştır."

Kurtuluş Savaşı, hem Türk milletinin onurunu ve bağımsızlık aşkını tüm dünyaya göstermiş, hem de Türkiye Cumhuriyeti'nin temellerini atmıştır.

2. TÜRK TARİHİNDE YENİ BİR SAYFA: TÜRKİYE CUMHURİYETİ

29 Ekim 1923'te Cumhuriyet'in ilanıyla birlikte, Türk Milleti için güçlü ve bağımsız bir devletin temeli atılmıştır. Mustafa Kemal Atatürk'ün hedefi, sadece siyasal egemenlik değil, ekonomik kalkınma ve sosyal düzenlemelerle tam bağımsız bir Türkiye yaratmaktır.

a. Milli Egemenlik ve Ekonomik Bağımsızlık
Meclis açılışıyla birlikte, egemenliğin kayıtsız şartsız millete ait olduğu kabul edilmiştir. Atatürk, bu durumu şöyle ifade etmiştir:

"Bütün cihan halkı bilmelidir ki, artık Türkiye halkı hâkimiyetini hiçbir şahıs ve makama vermez. Hâkimiyet demek; şeref demek, namus demek, haysiyet demektir."

Atatürk'e göre ekonomik kalkınma, Türkiye Cumhuriyeti'nin güçlü bir devlet olarak ayakta durmasının temel şartıdır:

"Ulusun mutluluğu, memleketin ekonomik kalkınmasına bağlıdır. Ne kadar çok çalışırsak o kadar hızlı kalkınırız. Modern dünyaya yetişmek için onlardan daha çok çalışmalıyız."

Bu hedef, Türk milletinin vazgeçemeyeceği bir miras olarak kalmıştır.

3. ZAMANSIZ AYRILIK: EBEDİ İSTİRAHATGAHA DOĞRU

10 Kasım 1938'de Türk Milleti, önderini kaybetmiş ve büyük bir yasa boğulmuştur. Atatürk'ün mirası, Türkiye Cumhuriyeti'ni sağlam temeller üzerinde yükseltmek olmuştur. Bu mirasın simgesi ise Anıtkabir'dir.

a. Anıtkabir: Türk Milleti'nin Kalbinin Attığı Yer
Anıtkabir, Atatürk'ün ilke ve devrimlerini, Kurtuluş Savaşı'nı ve Cumhuriyet'in kuruluş sürecini yansıtan bir yapı olarak planlanmıştır. Rasattepe'de inşa edilen anıt için uluslararası bir yarışma açılmış, Prof. Dr. Emin Onat ve Doç. Dr. Orhan Arda'nın projesi seçilmiştir.

9 Ekim 1944'te inşasına başlanan Anıtkabir, dokuz yıl süren çalışmalar sonunda tamamlanmış ve 1953 yılında Atatürk'ün naaşı ebedi istirahatgâhına nakledilmiştir. O günden itibaren Türk Milleti'nin kalbi Anıtkabir'de atmaktadır.

ALİ HAMANEY'İN Şİİ İMPARATORLUĞUNUN SON GÜNLERİ

Ali Hamaney'in İran İslam Cumhuriyeti'ndeki liderliği otuz yılı aşkın bir süredir devam etmekte ve bu süre zarfında "Şii İmparatorluğu" olarak adlandırılan siyasi ve ideolojik bir yapı şekillendirmiştir. Bu imparatorluk, dini ideoloji, güvenlik ağları ve bölgesel nüfuzun birleşimi üzerine kurulmuştur.

Ancak son yıllarda bu yapının gerileme ve iç kriz belirtileri açıkça ortaya çıkmıştır; geniş çaplı toplumsal protestolar, ideolojik toplumsal tabanın aşınması, yapısal ekonomik kriz ve bölgesel ile uluslararası yalnızlaşma bu belirtiler arasındadır. Bu makale, hegemonik gerileme ve otoriter rejimlerin dönüşüm teorilerinden yararlanarak Hamaney'in Şii İmparatorluğu'nun çöküş belirtilerini ve süreçlerini analiz etmektedir. Ana soru şudur: İran İslam Cumhuriyeti son günlerini mi yaşamaktadır ve Hamaney sonrası dönemde hangi senaryolar muhtemeldir? İlk bulgular, rejimin hâlâ baskı kapasitesi ve güç yeniden üretme imkanına sahip olduğunu, fakat aynı zamanda meşruiyet krizi, ruhani sınıfın zayıflaması, nesiller arası uçurum ve dış baskılarla birlikte tarihsel varlığının kritik bir aşamasına girdiğini göstermektedir.

Hamaney'in Şii İmparatorluğunun Tarihsel Kökenleri

Haziran 1989'da Ayetullah Humeyni'nin vefatının ardından Ali Hamaney, İran İslam Cumhuriyeti'nin ikinci lideri olarak atandı. Birçok kişi onun kurucu liderin karizmasından yoksun olduğunu düşünüyordu. Ancak Hamaney, güvenlik ağlarına dayanarak ve Devrim Muhafızları ile ittifak kurarak gücünü pekiştirdi. Aynı yıl yapılan anayasa değişikliği – liderlik için dini merci olma şartının kaldırılması – yeni lidere, otoritesini sadece fıkhi statüye değil, kurumsal ve güvenlik ağlarına dayandırma imkânı sağladı. Hamaney, konumunu güçlendirmek amacıyla "Velayet-i Mutlak-ı Fakih" kavramını yeniden yorumladı ve bunu, büyük ölçekli kararları meşrulaştırmak için kullandı. Zamanla geleneksel merci otoritesini zayıflattı ve ruhani sınıfın bir bölümünü devlet kurumlarına çekerek medrese sisteminin bağımsızlığını azalttı. Bu süreç, ruhani sınıfın eleştirel toplumsal bir güç olmaktan çıkarak devletin dinsel bürokrasisinin bir parçasına dönüşmesine yol açtı.

Hamaney'in en önemli hamlelerinden biri, Devrim Muhafızları'nın siyaset ve ekonomideki rolünü güçlendirmek oldu. 1990'lardan itibaren Devrim Muhafızları, yalnızca askeri alanda değil, aynı zamanda ekonomi, siyaset ve medya alanlarında da belirleyici bir nüfuz kavuştu. Bu politika, Hamaney'e sınırlı halk tabanının yerine yeni bir destek alanı yarattı ve askeri güç ile ideolojiyi birleştirerek bir tür "güvenlik-ideolojik hegemonya" inşa etmesini sağladı. Hamaney, liderliğinin başından itibaren Şii-devrimci ideolojiyi İran sınırlarının ötesine taşımaya ve bölge ülkelerinde kurumsallaştırmaya çalıştı. Lübnan'da (Hizbullah aracılığıyla), Irak'ta (2003'ten sonra), Suriye'de (Beşar Esad rejimine destek vererek) ve Yemen'de (Husilere destek sağlayarak) bu politikanın ana sahneleri şekillendi. Bu nüfuz genişlemesi, ABD ve bölgesel müttefiklerinin etkisini dengelemeyi hedefleyen "Şii İmparatorluğu"nun temelini oluşturdu.

Hamaney, özellikle 2003 Irak Savaşı ve 2011 Arap Baharı gibi bölgesel gelişmeleri İran'ın etki alanını genişletmek için fırsata dönüştürdü. Saddam Hüseyin'in devrilmesi, İran'a Irak'ı kendi stratejik derinliğinin bir parçası hâline getirme olanağı verdi.

Ayrıca Suriye ve Yemen krizleri, "Direniş Eksenini" ağırlıkla, Şii İmparatorluğu'nun bölgesel kolu olarak güçlenmesine katkıda bulundu. İç politikada Hamaney, toplumu seferber etmek ve

özgürlükleri kısıtlamayı meşrulaştırmak için "dış düşman" ve "Direniş Eksenini" söylemlerini kullandı. Seçimler, sınırlı ve mühendislik ürünü bir şekilde düzenlendi; böylece elitlerin dönüşümü, kontrol altındaki yapı içinde kaldı. Bu süreçte geleneksel dini meşruiyetin yerini, ideolojik-güvenlik temelli bir meşruiyet aldı. 2000'li yıllardan itibaren uluslararası yaptırımlar ve ekonomik baskılar, rejimi "direniş ekonomisi" politikasına yöneltti. Pratikte bu politika, büyük projelerin Devrim Muhafızları ve liderliğe bağlı kurumlara devredilmesi anlamına geldi. Böylece ekonomik-siyasi güç bağları daha da sağlamlaştı ve bölgesel politikaların sürdürülmesi için gerekli mali kaynaklar sağlandı.

İç Çöküşün Belirtileri

İran İslam Cumhuriyeti'ndeki iç çöküşün en belirgin işaretlerinden biri, meşruiyet krizidir. 2009'daki seçimler ve Yeşil Hareket protestolarıyla birlikte toplumun büyük bir kesimi ile iktidar yapısı arasındaki derin uçurum gün yüzüne çıktı. Bu kriz, 2017 ve 2019'da ve özellikle 2022'deki "Kadın, Yaşam, Özgürlük" ayaklanmasıyla zirveye ulaştı. Rejim artık dini ideolojiye veya devrimci sembollere dayanarak toplumsal rıza üretememekte; yalnızca baskı ve güvenlik kontrolüyle ayakta kalmaktadır. 2021 ve 2024 seçimlerine düşük katılım da rejimin toplumsal sermayesindeki erozyonun açık bir göstergesidir.

İran nüfusunun %60'ından fazlası 35 yaşın altındadır; bu nesil 1979 devrimini yaşamamış, dijital ve ağlarla örülü bir dünyada büyümüştür. Bu kuşak, farklı değerler ve yaşam tarzlarına sahiptir ve ideolojik sınırlamalara karşı direnmektedir. Son on yıldaki öğrenci ve kadın hareketleri, İran İslam Cumhuriyeti'nin kültürel hegemonyasının çöktüğünü açıkça göstermiştir. Gerçekte rejim, genç nesiller arasında ideolojisini yeniden üretecek kapasiteyi kaybetmiştir. İran ekonomisi son on yıllarda kronik enflasyon, işsizlik, yaygın yolsuzluk ve ulusal para biriminin değer kaybıyla karşı karşıya kalmıştır. 2018'de ABD'nin nükleer anlaşmadan çekilmesinin ardından yaptırımlar durumu daha da kötüleştirdi. Yapısal reform konusundaki yetersizlik ve petrol ile paramiliter rantlara bağımlılık, orta sınıfın yoksulluğa itilmesine ve sınıfsal uçurumun derinleşmesine yol açtı. Bu ekonomik kriz yalnızca toplumsal hoşnutsuzluğu artırmakla kalmadı, aynı zamanda rejimin bölgesel projeleri için gerekli mali kaynakları sağlama kapasitesini de sınırladı.

Hamaney'in iktidarı zamanla rant ağlarının, Devrim Muhafızları'na bağlı ekonomik mafyanın ve liderlik makamına bağlı kurumların güçlenmesiyle birlikte şeffaflığın azalmasına yol açtı. Devlet ve askeri kurumlarda yaygın yolsuzluk, halkın temel hoşnutsuzluk kaynaklarından biri hâline geldi. Rejim "İslami adalet" sloganı atarken, toplumda yoksulluğun artışı ve iktidara yakın grupların zenginleşmesi bu çelişkiyi daha da görünür kıldı ve rejimin ahlaki meşruiyetini ciddi şekilde zayıflattı. Hamaney'in Şii İmparatorluğu'nun temel sütunlarından biri olan ruhani sınıf da son yıllarda ciddi bir itibar kaybına uğradı. Toplum ile ruhani kurumlar arasındaki mesafe büyük ölçüde arttı. Birçok geleneksel din adamı, medreselerin iktidara bağımlılığından rahatsızlık duymakta ve ruhani sınıfın toplumsal itibarı kamuoyunda erozyona uğramaktadır. Bu süreç, rejimin dini dayanağının artık işlevsiz kaldığını ve yerini salt güvenlikçi otoriteye bıraktığını göstermektedir.

Hamaney'in meşruiyet krizine ve toplumsal hoşnutsuzluğa yanıtı, güvenlik kontrolünü artırmak ve toplumsal alanların militarizasyonu olmuştur. Kısa vadede bu strateji rejimin varlığını garanti etmiş görünse de uzun vadede toplumsal güvensizliği ve hoşnutsuzluğu artırmıştır. Üniversitelerde, medyada ve hatta ekonomide güvenlik güçlerinin sürekli varlığı, toplumu siyasi bir patlama noktasına sürüklemiştir. Hamaney, liderliğinin ilk on yıllarında farklı fraksiyonları kontrol altında tutabilmişti; ancak son yıllarda özellikle liderlik halefiyeti etrafında, iktidar içindeki gruplar arasında derin çatlaklar ortaya çıkmıştır. Devrim Muhafızları, liderlik makamı ve ruhani sınıf içindeki bu çekişmeler, yapısal bir krize dönüşme potansiyeline sahiptir.

İç çöküşün belirtileri, Hamaney'in Şii İmparatorluğu'nun çok katmanlı krizlerle karşı karşıya olduğunu göstermektedir: siyasi meşruiyet krizi, nesiller arası uçurum, ekonomik kriz, yapısal yolsuzluk, ruhani sınıfın zayıflaması ve kırılğan iktidar bütünlüğü. Bu unsurlar, rejimi eşzamanlı olarak savunmaya zorlamakta ve onun ideolojik ve toplumsal yeniden üretim kapasitesini ciddi ölçüde azaltmaktadır.

Dış Çöküşün Belirtileri

İran İslam Cumhuriyeti'nin dış çöküşünün en belirgin işaretlerinden biri, uluslararası yaptırımların ağırlaşması ve diplomatik yalnızlaşmadır. Amerika Birleşik Devletleri'nin 2018'de nükleer anlaşmadan çekilmesinin ardından İran, yeniden en ağır ekonomik yaptırımların hedefi oldu. Bu yaptırımlar, petrol ihracatında ciddi düşüşe, küresel finans piyasalarına erişimin kısıtlanmasına ve yabancı yatırımların azalmasına yol açtı. Ekonomik etkilerin yanı sıra yaptırımların devamı, İran'ın bölgesel nüfuzunu kullanma kapasitesini sınırlamış ve iç maliyetleri artırmıştır. Bir zamanlar Hamaney'in bölgesel gücünün sembolü olan "Direniş Eksen" bugün ciddi meydan okumalarla karşı karşıyadır. Irak'ta toplumun ve bazı siyasi güçlerin İran'ın müdahalesine karşı tepkileri artmış, Tahran'ın nüfuzuna karşı Şii milliyetçi hareketler güçlenmiştir. Lübnan'da ekonomik kriz ve Hizbullah'ın yönetimdeki yetersizliği, bu örgütün toplumsal konumunu zayıflatmıştır. Suriye'de İran hâlâ etkin olsa da Rusya ile rekabet ve ağır askeri maliyetler bu politikanın meşruiyetini azaltmıştır. Yemen'de ise savaşın çıkmaza girmesi ve uluslararası baskılar İran'ın stratejik kazanımlarını sınırlamıştır.

İran'ın dış politikası son on yıllarda, vekil gruplar aracılığıyla stratejik derinlik kazanma üzerine kurulmuştur. Ancak bu strateji ülkenin ekonomisi ve iç siyaseti üzerinde ağır yükler yaratmıştır. Suriye'deki varlık ve vekil gruplara verilen destek, milyarlarca dolara mal olmuş; bu durum ekonomik kriz içindeki İran'da halkın hoşnutsuzluğunu artırmıştır. "Dış maliyet" ile "iç ihtiyaç" arasındaki bu çelişki, Hamaney ve onun bölgesel politikalarının temel eleştiri noktalarından biri hâline gelmiştir. İran'ın son yıllarda Rusya ve Çin ile ilişkilerini geliştirme çabaları da gücün değil, zayıflığın göstergesidir. Çin ile ilişkilerde İran daha çok enerji tedarikçisi ve ikincil ortak konumundadır. Rusya ile ilişkilerde ise Tahran, Suriye'den enerji piyasalarına kadar birçok dosyada rekabetçi ama eşit olmayan bir pozisyonda bulunmaktadır. Bu tablo, "Batı karşıtı ittifak" söyleminin aksine, İran'ın pratikte kenara itildiğini ve rolünün büyük güçlerin çıkarlarına tabi olduğunu göstermektedir.

İsrail'in Suriye'de İran mevzilerine yönelik saldırılarının artması, Devrim Muhafızları komutanlarının ülke dışında suikasta uğraması ve İran'ın kritik altyapısına (örneğin Stuxnet saldırısı) yönelik siber operasyonlar, İslam Cumhuriyeti'nin caydırıcılığının azaldığını göstermektedir. Ayrıca Afganistan ve Pakistan ile son yıllarda artan sınır gerilimleri, İran'ın yakın çevresini yönetmedeki zayıflığını ortaya koymaktadır. Diplomasi alanında İran her zamankinden daha izole. Şanghay veya BRICS gibi örgütlere üyelik her ne kadar propaganda açısından bir kazanım olarak sunulsa da, Batı'nın baskılarını hafifletmede sınırlı bir etkiye sahiptir. Nükleer anlaşmanın yeniden canlandırılmaması da İran diplomasisinin çıkmaza girdiğini ve rejimin iç dinamiklerle uluslararası talepler arasında denge kuramadığını ortaya koymuştur. Dış çöküşün belirtileri, Hamaney'in "Şii İmparatorluğu"nun bölgesel ve uluslararası düzeyde diplomatik izolasyon, azalan bölgesel nüfuz, artan askeri maliyetler ve büyük güçlerle ilişkilerde zayıflıkla karşı karşıya olduğunu göstermektedir. Bu süreçler, doğrudan iç krizlerle bağlantılı olup rejimi savunmacı ve kırılğan bir konuma sürüklemektedir.

Sonuç

Ali Hamaney'in 1989 sonrasında ideolojik-dini otorite, askerî-güvenlik gücü ve bölgesel nüfuzun üç temel direği üzerine kurduğu Şii İmparatorluğu, bugün açık çöküş belirtileriyle karşı karşıyadır. İçeride, meşruiyet krizi, kuşaklar arası uçurum, ekonomik çöküş, yapısal yolsuzluk, ruhani sınıfın zayıflaması ve toplumun aşırı güvenlikleştirilmesi, rejimin toplumsal ve siyasi temellerini ciddi biçimde aşındırmıştır. Dışarıda ise yaptırımların baskısı, bölgesel etkinin azalması, ağır askerî müdahale maliyetleri, büyük güçlerle ilişkilerdeki zayıflık ve güvenlik tehditleri, rejimin her zamankinden daha fazla savunmacı bir pozisyonda olduğunu göstermektedir. İktidar içindeki dönüşüm süreçleri de İslam Cumhuriyeti'nin kalıcı bir meşruiyet üretmek yerine, giderek Devrim Muhafızları'na ve kapsamlı güvenlikleştirmeye yöneldiğini ortaya koymaktadır. Hamaney'in halefiyeti, rejimin önündeki en önemli dönüm noktasıdır ve gizli krizleri açığa çıkarma potansiyeline sahiptir. Rejim hâlâ baskı araçlarına ve rant kaynaklarına sahip olsa da bu unsurlar, istikrarın göstergesi olmaktan çok, kırılğanlığın ve iç erozyonun işaretleridir.

Gelecek senaryolarının incelenmesi, şu noktaları ortaya koymaktadır:

1. İkinci İslam Cumhuriyeti, yalnızca kısa vadede ayakta kalabilir; ancak meşruiyet krizi ve iç-dış baskılar nedeniyle hızla yıpranacaktır.
2. Seküler bir cumhuriyete geçiş, toplumun büyük bir kesiminin arzu ettiği senaryodur; fakat bu, geçiş dönemini yönetmek için güçlü kurumlar ve toplumsal bütünleşme gerektirmektedir.
3. Kronik istikrarsızlık, rejimin gücü yeniden üretememesi ve muhalefetin geçişi yönetememesi durumunda en muhtemel senaryodur.

Genel olarak bu makalenin temel sorusu — İran İslam Cumhuriyeti, Hamaney'in Şii İmparatorluğu'nun son günlerinde mi? — ikili bir yanıt gerektirmektedir. Bir yandan rejim hâlâ kısa vadede baskı yoluyla ayakta kalma kapasitesine sahiptir; öte yandan yapısal krizler ve yıpratıcı süreçler, bu imparatorluğun ömrünün son aşamasına girdiğini göstermektedir. Hamaney belki bu sistemin son güçlü lideri olabilir, ancak halefi, İslam Cumhuriyeti'nin bütün varlığını ciddi biçimde sorgulatacak eşi benzeri görülmemiş krizlerle yüzleşmek zorunda kalacaktır.

TEK ADAM ATATÜRK

Mustafa Kemal Atatürk, Türk tarihinin en önemli liderlerinden biri olarak sadece bir asker veya devlet adamı değil, aynı zamanda bir “Tek Adam” olarak da tanımlanır.

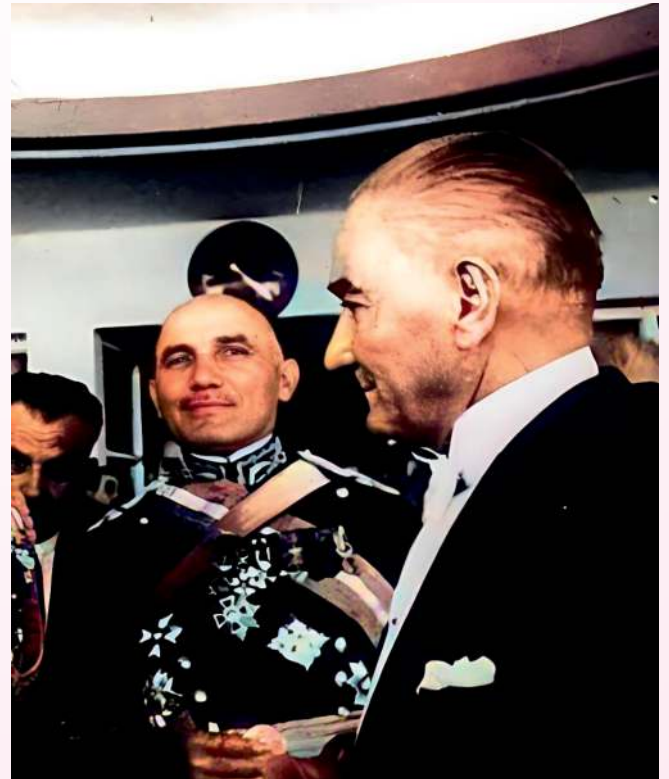
Bu kavram, onun hayatı boyunca gösterdiği kararlılık, bağımsızlık tutkusu ve milletin geleceğine dair öngörüsü ile ilgilidir. Atatürk, her dönemde milletin çıkarlarını kendi kişisel çıkarlarının üstünde tutmuş, zor kararları alabilen ve uygulayabilen bir lider olarak tarih sahnesinde yerini almıştır.

“Tek Adam” ifadesi, Atatürk’ün otoriter anlamda bir diktatörlük ya da keyfi yönetim tarzını değil, milletin kaderini kendi vizyonu ve kararlılığıyla şekillendirebilme gücünü ifade eder. Kurtuluş Savaşı yıllarında, işgalci güçlere karşı verilen mücadelede, genç bir milletin dağınık direnişlerini birleştirebilmek ve milli mücadeleyi zaferle sonuçlandırabilmek için gösterdiği liderlik, onu gerçekten bir “Tek Adam” yapmıştır.

Atatürk’ün “Tek Adam” olma özelliği, yalnızca savaş yıllarında değil, Cumhuriyet’in ilanı ve modern Türkiye’nin inşasında da belirgindir. Eğitimden hukuka, ekonomiden kültüre kadar birçok alanda köklü reformları hayata geçirebilmiş, milletin yaşam biçimini modern ve çağdaş değerler doğrultusunda yeniden şekillendirmiştir. O, hiçbir zaman karar alma süreçlerinden kaçmamış, zor ve riskli adımları bile cesaretle atabilmiştir.

Ancak Atatürk’ün bu “Tek Adam”lığı, halkın iradesine karşı bir baskı aracı değil, milletin çıkarlarını koruyan ve geleceğini güvence altına alan bir liderlik modeli olmuştur. Kararlarını alırken bilimden, akıldan ve halkın ihtiyaçlarından asla vazgeçmemiştir. Onun liderliği, cesaret, vizyon ve kararlılığın bir araya gelmesiyle oluşmuş bir güçtür.

“Tek Adam Atatürk” kavramı, onun millet için tek başına sorumluluk alabilme yeteneğini, ileri görüşlülüğünü ve milletin geleceğine olan derin bağlılığını ifade eder. Atatürk, bu özellikleri sayesinde sadece kendi döneminde değil, sonraki nesiller için de örnek bir lider olarak kalmıştır. Onun hayatı ve eserleri, tek bir adamın kararlılığıyla nasıl büyük bir milletin kaderinin değiştirilebileceğinin en güçlü kanıtıdır.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE SİSTEMİ

Türk milletinin bugün ve gelecekte bağımsız, huzurlu ve refah içinde yaşayabilmesi; aklın ve bilimin yol göstericiliğinde çağdaş uygarlık

seviyesine ulaşması için gerekli fikirler ve ilkeler, Atatürk tarafından belirlenmiştir. Bu ilkeler, yalnızca bir dönemin ihtiyaçlarını karşılayan geçici düşünceler değil, her çağda Türk milletine yol gösterecek evrensel nitelikte esaslardır. İşte bu düşünce ve ilkeler bütününe Atatürkçülük ya da Atatürkçü Düşünce Sistemi denir.

Atatürkçü Düşünce Sistemi, Türkiye Cumhuriyeti'nin temelini oluşturur. Modern bir devlette üç ana unsur vardır: tam bağımsızlık, millî egemenlik ve millî birlik. Atatürk, bu üç unsuru Türk devletinin ayrılmaz şartı olarak görmüş ve uygulamaya koymuştur. Ona göre bağımsızlık, bir milletin onurudur; millî egemenlik, milletin kendi kaderini tayin etmesidir; millî birlik ise milletin en büyük güvencesidir.

Türk milleti, tarih boyunca güçlü bir devlet geleneğine sahip olmuştur. Bu gelenek sayesinde varlığını sürdürmüş, devletine bağlılığı bir erdem saymıştır. Atatürk, bu köklü geleneği çağın ihtiyaçlarına göre yeniden şekillendirmiş, devlet ile millet arasındaki bağı daha sağlam hâle getirmiştir.

Ekonomi, Atatürkçü Düşünce Sistemi'nde ayrı bir yere sahiptir. Atatürk, bir milletin yükselişi ya da gerilemesinin doğrudan ekonomik güçle bağlantılı olduğunu görmüş ve "Yeni Türkiye'mizi lâyük olduğu seviyeye yükseltebilmek için mutlaka ekonomimize birinci derecede önem vermek zorundayız" diyerek ekonomik kalkınmayı öncelikli hedef göstermiştir. Bu bakımdan Atatürkçülük, yalnızca siyasal bir sistem değil, aynı zamanda milletin sosyal ihtiyaçlarını karşılamayı, üretim gücünü artırmayı ve refahı yükseltmeyi amaçlayan bir kalkınma modelidir. Atatürkçülük, aklın ve bilimin ışığında Türk milletini çağdaşlaştırmayı hedefler. Ancak bu çağdaşlaşma, millî kimliği kaybetmeden gerçekleşmelidir. Çünkü Atatürk, milletlerin özgün değerlerini koruyarak dünya milletleri arasında yer edinmeleri gerektiğini savunmuştur.

Onun düşünce sisteminde bağımsızlıktan, millî onurdan ve özgürlükten en küçük bir taviz dahi söz konusu olamaz.

Devlet yönetiminde en önemli esas, millet egemenliğidir. Atatürk, Türk milletinin devlet işlerinde söz sahibi olmasını hayatı boyunca savunmuştur. Bunun en somut örneklerini Erzurum ve Sivas Kongreleri'nde görürüz. Bu kongrelerde alınan kararlar, milletin fikrine dayanır. Daha sonra 23 Nisan 1920'de açılan Türkiye Büyük Millet Meclisi ile millî egemenlik resmen hayata geçirilmiştir. Böylece Türk milleti, kendi iradesiyle kendi geleceğini tayin eden bir halk hâline gelmiştir.

Atatürkçülük, milletin huzur ve güven içinde yaşamasını amaçlayan bir dünya görüşüdür. Cumhuriyet'in ilanı ile birlikte millet, yöneticilerini kendi iradesiyle seçme hakkını elde etmiş, demokratik yaşamı benimseyerek çağdaş medeniyetler arasındaki yerini almıştır.

Bu düşünce sisteminin temelinde bağımsızlık, özgürlük, insan sevgisi ve vatan sevgisi vardır. Atatürk, Osmanlı Devleti'nin dağılmış enkazı üzerinde bu değerlere yaslanarak millî bir devlet kurmuştur. Onun hedefi, milletin mutluluğunu sağlamak, ülke gerçeklerinden ayrılmamak ve halka daima saygı duymaktır.

Bugün Türk devletinin gelişmesi, güçlenmesi ve karşılaşabileceği her türlü tehlikeye karşı ayakta durabilmesi, Atatürkçülüğün benimsenmesi ve yaygınlaştırılmasıyla mümkündür. Atatürkçü Düşünce Sistemi, geçmişten alınan ilhamı bugünün gerçekleriyle birleştiren, geleceğe yön veren bir yol haritasıdır. Türk milletinin ilerleyişini sağlayacak en sağlam temel, yine bu düşünce sistemidir.

ATATÜRKÇÜ ÖĞRETİNİN GENEL YAPISI VE ÖNEMİ

Atatürkçü öğretinin temel çatısı millet olgusudur. Millet, yalnızca bir topluluk değil, aynı zamanda bir devletin, bir toplumun ve bireylerin varlığının, refahının ve güvenliğinin temel dayanağıdır. Millet, birinci realite, dayanak ve başlangıç noktası olarak kabul edilir.

Her şeyden önce korunması gereken, geliştirilmesi gereken ve üzerine sürekli düşünülmesi gereken odur. Bu anlayış, Atatürkçü düşüncenin en temel ilkesini, yani Milliyetçilik ilkesini oluşturur. Atatürk'e göre milletin varlığı ve devamlılığı, ancak bağımsızlık ve egemenlik ile güvence altına alınabilir.

Milletin varlığının ve birliğinin korunması iki temel koşula bağlıdır:

1. Millî Egemenlik: Milletin kendi kaderini tayin hakkı, devlet yönetiminde söz sahibi olması ve karar alma süreçlerine aktif olarak katılmasıdır.

2. Tam Bağımsızlık: Milletin dış güçlerden etkilenmeden kendi yolunu çizmesi, ekonomik, siyasi ve kültürel bağımsızlığını sürdürmesidir.

Bu koşullar, üç temel ilke aracılığıyla somutlaştırılır ve uygulanır:

- Halkçılık: Toplumun tüm kesimlerinin eşit hak ve özgürlüklere sahip olması, sosyal adaletin sağlanması ve halkın refahının gözetilmesi.

- Cumhuriyetçilik: Devlet yönetiminde halkın söz ve karar sahibi olması, monarşi veya tek adam yönetimi yerine demokratik yapıların benimsenmesi.

- Devletçilik: Devletin ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda aktif rol alarak toplumsal kalkınmayı yönlendirmesi ve ülkenin bağımsızlığını güvence altına alması.

Bunların yanı sıra, Atatürkçü düşünceyi tamamlayan dört temel ilke daha vardır: Devrimcilik, Laiklik, Bilimcilik ve Sosyal Ahlak.

- Devrimcilik, toplumun çağın gereklerine uygun olarak sürekli yenilenmesini, değişen şartlara uyum sağlamasını ve durmadan ilerlemesini sağlar.

- Laiklik, devlet yönetiminde dini etkilerden bağımsızlık, bireylerin inanç özgürlüğü ve toplumun çağdaş normlarla uyumunu güvence altına alır.

- Bilimcilik, akıl ve mantığın rehberliğinde düşünmeyi, sorunlara çözüm üretmeyi ve toplumsal kararların bilimsel temellere dayanmasını öngörür.

- Sosyal Ahlak, bireylerin ve toplumun değerler sistemini korumasını, toplumsal sorumluluk ve adalet duygusunu pekiştirir.

Bu ilkelerin bir arada ve uyumlu şekilde uygulanması, Atatürkçü Düşünce Sistemi'nin işleyişinin temelidir. İlke ve değerlerin birbiriyle bağlantısı, sistemin bütünlüğünü oluşturur ve Türk milletinin çağdaş uygarlık seviyesine ulaşmasını garanti eder.

İnsan, Toplum ve Birlik Kavramı

İnsan, yaratılış gereği bir amaç doğrultusunda bir araya gelmeye ve topluluk oluşturup dayanışma içinde yaşamaya yönelir. Tüm varlıklar gibi, insan ve insan toplulukları da sistemli bir şekilde bir araya gelir; bu birleşme, daha gelişkin ve karmaşık yapıları ortaya çıkarır. Tarih boyunca insanlar, temel ihtiyaçlarını karşılamak ve yaşamlarını sürdürebilmek için birlik halinde yaşamışlardır.

Topluluklar zamanla büyümüş, kabilelerden kavimlere, kavimlerden milletlere ve nihayetinde uluslararası düzeye ulaşan toplumlara dönüşmüştür. Toplu yaşam, düzen ve kurallar gerektirir; toplumun işleyişini sağlayacak yasalar ve normlar geliştirilmiştir. Kurallar koyan ve uygulayan kişiler ortaya çıkmış, toplumun örgütlenmesi devlet biçimini almıştır. Bu noktada millet, yalnızca bir topluluk değil, aynı zamanda örgütlenmiş ve düzenli bir yaşamı sürdüren siyasi bir yapı olarak tanımlanır.

Başlangıçtan itibaren esas olan, birlik içinde olmaktır. Bu birlik, milletin ve bireylerin yaşamının, refahının ve güvenliğinin temel kaynağıdır. Milletin varlığını sürdürmesi ve güçlenmesi, bireylerin varlığı ve mutluluğu ile doğrudan bağlantılıdır. Bu nedenle milletin oluşumunu korumak, savunmak ve geliştirmek, hem akıl hem de mantık gereği en temel görevidir.

Atatürkçü Düşünce Sistemi'nin İşlevi ve Amaçları

Atatürkçü Düşünce Sistemi, yalnızca bir ideoloji değil, aynı zamanda Türk milletinin toplumsal, siyasi, ekonomik ve kültürel kalkınmasını hedefleyen bütüncül bir düşünce sistemidir. Sistem, milletin egemenliğini güvence altına alırken, bireylerin özgürlük ve haklarını korur. Toplumun çağdaş normlara uyumunu sağlamak, ekonomik ve sosyal kalkınmayı desteklemek ve kültürel değerleri yaşatmak Atatürkçü sistemin temel amaçları arasındadır.

Bu düşünce sisteminin uygulanması, yalnızca devlet politikaları ile sınırlı değildir. Eğitimden ekonomiye, hukuktan kültüre kadar her alanda milletin bilinçli ve etkin bir şekilde yer almasını öngörür. Atatürk'ün ileri görüşlülüğü, bu sistemin esnek ve dinamik olmasını sağlayarak zaman içinde değişen koşullara uyum sağlamasına imkan vermiştir.

RO+APARK
AKADEMİ
MOTOSİKLET EĞİTİM MERKEZİ

MOTOSİKLET EĞİTİMLERİMİZ

Motosiklet Hakimiyet Eğitimi
Temel Motosiklet Eğitimi
Motosiklet Beceri Geliştirme Eğitimi
Motosiklet Oryantasyon Eğitimi
Kurumsal Motosiklet Eğitimi
Kurumsal Motosiklet Eğitimi
Konaklamalı Turlar & Yol Eğitimleri

Bilgi Almak İçin
+90 (533) 235 27 30

Haftaiçi Çalışma Saatleri
Pazartesi - Cuma
08:30 - 19:00

Hafta Sonu Çalışma Saatleri
Cumartesi - Pazar
08:30 - 19:00

info@rotaparkakademi.com

web@rotaparkakademi.com

Rotapark Akademi Motosiklet Eğitim Merkezi
Mimarsinan, Kemerburgaz-Cendere Yolu
No:64 34075 Eyüpsultan / İstanbul

rotaparkakademi.com

ORTAK SAĞLIK GÜVENLİK BİRİMİ ve HİZMETLERİ

İSG
Uzmanlığı

1

OSGB bünyesinde bulunan profesyonel ve nitelikli iş sağlığı ve güvenliği uzmanlarımız ile her zaman yanınızdayız.

Zorunlu iş güvenliği hizmetleri arasında yer alan iş yeri hekimliği talepleriniz için uzman hekimlerimizle yanınızdayız.

2

İşyeri
Hekimliği

İSG
Eğitimleri

3

Çalışanlara tehlike durumuna göre verilmesi gereken eğitimleri uzmanlarımız ile sağlıyoruz.

İş kazaları ve meslek hastalık risklerini önlemek amacı ile uzmanlarımız tarafından tespit çalışması yapıyoruz.

4

Risk
Analizleri

Sağlık
Taramaları

5

Çalışanların işe giriş sağlık muayenelerinin kayıtları ile periyodik olarak yenilenmesinin uzman desteği.

Onur ÇELİKTÜRK / +90 554 160 75 34

Hacıhalil Mah. Atatürk Cad. No55/4 Gebze